

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๑/๒๔๔๖ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๔๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๔.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๑๔ คนเป็นองค์ประชุมแล้ว
ฉันขอเปิดประชุม

มีเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบคือ ในมงคลคีตติ์คล้ายวันเกิดในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
นั้น สภาเคยมีโทรเลขไปถวายพระพร เพราะฉะนั้นในปีนี้จะทำตามเคย จึงขอ
แจ้งให้ทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภา ฯ : เรื่องที่ ๒ ได้รับหนังสือจากนายกรัฐมนตรี แจ้งว่า
ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ตั้งให้นายพลท้าวจโท อุดม อุดมเกษตรศรี
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองนายกรัฐมนตรี และพันตรี-
ม.ล. กวี เกษาศิวังศ์ รัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภา ฯ : ขอไปนี้ขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภา
ผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๔ และ ๑๕/๒๔๔๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๑

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้คัดค้าน ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงาน
การประชุมนี้แล้ว

ขอไปกระพุดถามของนายพลท้าว จโท อุมวิสัยสรเดช เรื่องการจำหน่ายสินค้า
ที่รัฐบาลควบคุมในหีบวิทย์และร้านค้าของคนไทย

พล.ต. จโท อุมวิสัยสรเดช (ล่าปาง) : ฉันขอตั้งกระพุดถามพยาน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์คงต่อไปนี้ ควบสินค้าต่าง ๆ ที่รัฐบาลควบคุมอยู่ -
รัฐบาลได้เคยจำหน่ายให้บริษัทจังหวัดพาณิชย์ จำกัด ปกติ วัตถุประสงค์แห่งเดียว
กระทำให้บริษัทและร้านค้าของคนไทยน้อยหนาและไม่เหมาะสมกับนโยบายของรัฐ-
บาลที่จะส่งเสริมช่วยเหลือคนทุนการค้าในเมืองไทยให้อยู่ในมือของคนไทย โดยทั่ว
ไปไม่เลือกหน้า เมื่อเป็นเช่นนี้ฉันขอทราบว่าคุณต่อไปรัฐบาลจะจำหน่ายสินค้า ที่รัฐ
บาลควบคุมให้แก่บริษัทและร้านค้าของคนไทยที่รัฐบาลไม่มีทุนอยู่ด้วยบ้างหรือไม่ ถ้า
ไม่จำหน่ายให้เพราะเหตุใด

ม.ล. เคช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : กระทรวง
พาณิชย์ขอตอบว่ารัฐบาลได้จำหน่ายสินค้าที่รัฐบาลควบคุมให้แก่บริษัทและร้านค้าของ
คนไทยตลอดมา แต่โดยที่สินค้าบางอย่าง เช่น ไม้สักไฟ น้ำตาลทรายขาว บุหรี่
สุรา ฯลฯ อยู่ในความควบคุม การซื้อขายจะต้องมีบัตรปันส่วนของอำเภอดำเนินการ
หรือการตั้งร้านจำหน่ายจะต้องได้รับอนุญาตจากทางการตามระเบียบ เพื่อให้
การซื้อขายเป็นไปโดยมีระเบียบและอยู่ในความควบคุมโดยใกล้ชิด โรงงานที่ผลิต
สินค้าเหล่านี้จึงมอบให้บริษัทจังหวัดพาณิชย์ จำกัด ทำการขายส่งให้แก่ร้านเอกชน
คนไทยที่ต้องการทำการค้า โดยกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่า ร้านค้าเหล่านี้ต้องได้รับ
บัตรปันส่วนจากอำเภอก็ได้รับอนุญาตจากทางการตามระเบียบ

พล.ต. พัน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ฉันขอชี้ว่า สินค้าที่รัฐบาล
ทำและควบคุมตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวเมื่อกี้ อยากทราบว่าทำไมวันข้างหน้า
บริษัทและร้านค้าของคนไทยซึ่งรัฐบาลไม่มีทุนอยู่ด้วยจะได้ขายสินค้านั้นบ้างเสียเลย
หรือ หรือจะมีโอกาสได้ค้าเมื่อเวลาใดเพื่อความเสมอหน้า

ม.ล. เคช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : เวลาที่สินค้า
เหล่านี้ทางบริษัทจังหวัดก็ได้ขายให้แก่บริษัทหรือร้านค้าที่เป็นคนไทยอยู่แล้ว รับมอบ
ไปจำหน่าย

พล.ต. พัน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ฉันขอชี้ว่า ตามที่ท่าน
รัฐมนตรีได้กล่าวเมื่อกี้เป็นการที่ให้ร้านค้าและบริษัทของคนไทยซึ่งรัฐบาลไม่มีทุนต้อง

ข้อจากบริษัทจังหวัดอีกครึ่งหนึ่ง แต่ฉันใคร่ทราบว่า ราคาค่าและบริษัทของคนไทย จะซื้อตรงต่อโรงงาน เช่นน้ำตาลไทยเป็นคน เช่นนี้จะไม่ไกลบางหรือ

ม.ล. เคช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ความสนวน การที่ เป็นอยู่ในเวลานี้ ขอเรียนว่า ทางรัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง นโยบายอันนี้

ประธานสภา ฯ กระทบต่อไปของ ร.ท. อุต นิตยสุทธิ เรื่องขอให้ รัฐบาลพิมพ์ธนบัตร ๑๐ สตางค์ ๕ สตางค์ และ ๑ สตางค์

ร.ท. อุต นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) ฉันขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรี- ว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้ เนื่องจากสตางค์ ๑๐ สตางค์ ๕ และเหรียญ หนึ่งสตางค์ ไม่มีปริมาณเพียงพอในการแลกเปลี่ยนในท้องตลาด ทำให้การค้าขาย แลกเปลี่ยนของประชาชนได้รับความลำบากอย่างยิ่ง จึงขอทราบว

๑. มีทองคำโดยมากเป็นชาวต่างชาติได้เก็บเหรียญกษาปณ์ดังกล่าวแล้ว ใ้ ชายเป็นสินค้า รัฐบาลได้จัดการวางวิธีการปราบปรามผู้กระทำความผิดเหล่านี้เพียงใด- หรือไม

๒. เพื่อที่จะป้องกันมิให้ทองคำที่ทุจริตหาทางที่จะเอาเหรียญกษาปณ์ต่าง ๆ รวบรวมไว้ขายเป็นสินค้าประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งเพื่อความสะดวกในการ ที่จะทำเหรียญกษาปณ์ขึ้นใช้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะพิมพ์ธนบัตรราคา ๑๐ สตางค์ ๕ สตางค์ และ ๑ สตางค์ เหมือนกับบางประเทศที่ได้ใช้อยู่ในคราวที่ประเทศ อยู่ในภาวะคับขันประสบการสงครามหรือไม่

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัททฤษฎีกร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ั กระทรวงการคลังขอตอบว่า ๑. การเก็บเหรียญกษาปณ์ไว้เกินจำนวน ที่กฎหมาย กำหนดให้มีได้เป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติเงินตราในภาวะฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราช - บัญญัติเงินตราในภาวะฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๔๔๔ พุทธศักราช ๒๔๔๖ และรัฐบาล ได้ดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิดเหล่านี้โดยกวัดข้นอยู่แล้ว ทั้งปรากฏว่าศาลได้

พิพากษาลงโทษไปแล้วหลายราย และได้โฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง เพื่อทราบ
ทั่วกันด้วย

๒. การพิมพ์ธนบัตรราคา ๑๐ สตางค์ ๕ สตางค์ และ ๑ สตางค์ ขึ้นใช้นั้น
เห็นว่ายังไม่ได้ออกในขณะนี้ ทั้งในท้องตลาดก็มีเหรียญกษาปณ์ปลีกย่อยหมุนเวียนอยู่
เกือบพอความต้องการแล้ว

ร.ท. อู๋ นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันทขอซักต่อไปว่า ที่ว่าในข้อ ๑
ที่รัฐบาลบอกว่าได้มีกฎหมายควบคุมอยู่แล้วนั้น แต่ขออยากทราบว่า วิธีปราบปราม
ที่รัฐบาลได้ทำไปเพื่อให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้ นั้น รัฐบาล
ได้ทำอย่างไร เพราะปรากฏว่าได้มีการกักกันสตางค์เหล่านี้ไว้มากในท้องตลาด

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
แต่ก่อนนี้เป็นความจริง เพราะความพระราชบัญญัติเงินตราในภาวะฉุกเฉินฉบับที่ ๒
นั้น มีข้อที่ทำให้เกิดปัญหาในทางกฎหมาย คือคำว่า พอสสมควรหรือไม่ เพราะฉะนั้น
ก็มีบุคคลจำนวนมากใช้ทางนี้เพื่อจะกักกันสตางค์ไว้ และรัฐบาลก็ได้แก้ไขโดยออก
พระราชกำหนดแก้ไขไปทันที และสภาฯ นี้ก็ได้ออกพระราชบัญญัติอนุมัติพระราช
กำหนดนี้แล้ว และต่อมาการปลอมแปลงเงินก็ไม่สะดวกขึ้น และบัดนี้ก็ปรากฏว่า
การกักกันได้เปลืองไปแล้ว และปรากฏว่ามีสตางค์มากพอใช้

ร.ท. อู๋ นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันทขอซักต่อไปว่า ที่ว่าในข้อ ๒
ข้อเท็จจริงที่ทางรัฐบาลตอบว่า ยังมีสตางค์พองหมุนเวียนในท้องตลาดนั้น ฉันทอยาก
จะขอเสนอข้อเท็จจริงในทางทางจังหวัด เช่นจังหวัดนครราชสีมาเป็นคน สตางค์
ที่กล่าวมานี้ไม่พองหมุนเวียนในท้องตลาด ถ้าหากว่าราษฎรจะซื้อของแล้ว ถ้าสตางค์
ไม่ถึง ๕๐ สตางค์แล้วการแลกเปลี่ยนก็ลำบาก บางทีถึงกับต้องจ่ายวัตถุสินค้าเพิ่ม
เติมให้ไป เช่นขาด ๕ สตางค์ ๑๐ สตางค์ก็จ่ายบุตรเพิ่มให้เช่นนี้ ที่รัฐบาลบอกว่า
ยังมีพองหมุนเวียนนั้น ฉันทอยากจะเสนอว่าในจังหวัดเหล่านี้เป็นไปจริงอย่างที่ท่าน
รัฐมนตรีว่าหรือไม่

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
กระทรวงการคลังพร้อมอยู่เสมอที่จะให้แลก แต่ในขณะนี้ปรากฏว่าผู้แลกน้อยลงไป

และเวลานี้สตก ๑๐ สตก ๕ มีอยู่เต็มคลังทีเดียว

ประชาชนสภา ฯ กระจุกต่อไปของนายพลศรีพน อมรวัดีสร์เศษ เรื่องเงินเพิ่มพิเศษ สำหรับข้าราชการชั้นผู้น้อย

พล.ต. พัน อมรวัดีสร์เศษ (ลำปาง) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้ คุยทราบว่าทางราชการได้สั่งให้สำรวจข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ ๔๐ บาทลงมา ซึ่งได้รับความเดือดร้อนในภาวะสงคราม ประเทศต้องอุทกภัย และยามเศรษฐกิจตกต่ำ โดยเครื่องอุปโภคบริโภคแพงขึ้นอย่างแสนสาหัส ทั้งนี้เพื่อเพิ่มเงินเดือนให้เป็นพิเศษนั้น บัดนี้เป็นเวลาล่วงเลยมาช้านานแล้ว และข้าราชการชั้นผู้น้อยยังได้รับความเดือดร้อนรายแรงยิ่งขึ้นโดยลำดับมาจนถึงขณะนี้มาไม่ถึงหลัง ฉะนั้นฉันใคร่ทราบว่าในเรื่องที่กล่าวแล้วนี้ รัฐบาลมีนโยบายต่อไปประการใด และที่ชักช้าอยู่เช่นนี้ เพราะเหตุใด

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุขกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กระทรวงการคลังขอตอบว่า รัฐบาลได้เพิ่มเงินเดือนให้แก่ผู้ที่มีเงินเดือนหรือค่างานต่ำกว่า ๕๐ บาททั่วทุกคนแล้ว

พล.ต. พัน อมรวัดีสร์เศษ (ลำปาง) : ฉันขอชี้ว่า ตามที่ฉันทราบว่าได้สำรวจข้าราชการชั้นผู้น้อยตั้งแต่ ๔๐ ลงมานั้น ข้าราชการที่มีเงินเดือนตั้งแต่ ๔๐ บาทลงมา จะมีทางได้รับเงินเพิ่มพิเศษหรือไม่

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุขกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขณะนี้ให้เฉพาะผู้ที่มีเงินเดือนหรือผู้ที่มีเงินค่างานตั้งแต่ต่ำกว่า ๕๐ บาทลงมา ที่เกินกว่า ๕๐ บาทขึ้นไปนั้นกำลังพิจารณา

พล.ต. พัน อมรวัดีสร์เศษ (ลำปาง) : ฉันขอชี้ว่า ที่จะให้ผู้ที่มีเงินเดือนตั้งแต่ ๕๐ บาทลงมานั้น อาจจะทราบว่าจะให้เท่า ๆ กันหรือจะให้เป็นส่วนลึกประการใด

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุขกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ได้มีระเบียบจ่ายไปแล้ว คนละ ๔ บาทเท่ากันหมด

ประธานสภา ฯ : กระทู้อไปมองนายเฉลา เคาลานนท์ เรื่องการ
จัดตั้งสหกรณ์ในจังหวัดตราด

นายเฉลา เคาลานนท์ (ตราด) : นั้นขอตั้งกระทู้อถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรราชการตั้งตอไปนี้ ตามที่ทางการจัดสงเจาหนาที่ออกไป
สำรวจภาวะและความเป็นอยุของราษฎรในทองที่จังหวัดตราด ตั้งแตปี พ.ศ.๒๔๘๕
เพื่อดำเนินการจัดตั้งสหกรณ์นั้น ขอเรียนถามว่าผลแห่งการสำรวจ รัฐบาลจะได้จัด
ตั้งสหกรณ์ขึ้นในทองที่จังหวัดตราดหรือไม่ เพราะเหตุใด

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรราชการ : กระทรวง
เกษตรราชการขอตอบว่า จากผลของการสำรวจปรากฏว่า ชาวกลิกรในจังหวัด
ตราดเป็นผู้มีฐานะพอเหมาะจะสมแก่อักภาพ กล่าวคือ ไมใครมีหนี้สิน การทำนามี
จำนวนน้อย ทั้งทำเพียงแคพอกินเท่านั้น การทำไรก็ยังไม่เป็นปึกแผ่น เนื่องแตการ
คมนาคมไม่สะดวก หากจะจัดตั้งสหกรณ์ประเภทหาทุนขึ้น ก็ไม่มีทางที่จะขยายกิจ
การสหกรณ์ประเภทนี้หรือประเภทอื่นใกว้างขวางพอคุ้มค่าใช้จ่ายของรัฐบาลได้จึง
ได้รอกการจัดตั้งสหกรณ์ในจังหวัดนี้ไว้พลางก่อน

นายเฉลา เคาลานนท์ (ตราด) : ในเรื่องทีรัฐบาลได้ตอบมาเมื่อกัน
เป็นวิธีการจัดตั้งสหกรณ์แบบวิธีเครดิต นั้นโดยเฉพาอย่างยิ่งในจังหวัดตราดเท่าที
รัฐบาลได้ตอบว่า ราษฎรได้มีฐานะไม่ถึงกับยากจนนัก จึงยังไม่ควรที่จะจัดตั้งสหกรณ์
แบบหาทุน ทีน้ออยากจะเรียนถามว่า ในเรื่องจัดตั้งสหกรณ์นคมอย่างทีจังหวัดอื่น ๆ
ได้จัดทำมาแล้วนันรัฐบาลได้มีความคิดทีจะจัดตั้งในจังหวัดนี้หรือไม่

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรราชการ : จะได้
พิจารณาตอไป

ประธานสภา ฯ : กระทู้อไปของ ค. สงวน พยุ่งหงส์ เรื่องการ
สำรวจผู้มีบุตรมาก

ค. สงวน พยุ่งหงส์ (ปราจีนบุรี) : นั้นขอตั้งกระทู้อถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยตั้งตอไปนี้ ตามทีกระทรวงมหาดไทยได้สงให้คณะกรรมการ
การจังหวัดสำรวจผู้มีบุตรมากตั้งแ่ ๖ คนขึ้นไป มีนโยบายอยางไร

นายไป - ะ สมานหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กระทรวง
มหาดไทยขอตอบว่า ความที่ไคสังไห้คณะกรมการจังหวัดสำรวจผู้มีบุตรตั้งแต่ ๒ คน
ขึ้นไปนั้น ก็เพื่อจักไคพิจารณาช่วยเหลือตามสมควร

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : การพิจารณาช่วยเหลือตามสมควร
นั้น ขอทราบว่ เมื่อไรถึงจะไคพิจารณาให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด

นายไป - ะ สมานหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : กำลัง
พิจารณาอยู่แล้ว

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : การสำรวจผู้มีบุตรตั้งแต่ ๒ คนนั้น
ที่ว่ามีบุตรมากนั้น ทางราชการถือเกณฑ์อย่างไรที่ว่ามีบุตรมากนั้นทางกรมมีหลักเกณฑ์
อย่างไร

นายไป - ะ สมานหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : หลักใหญ่
ก็ถือตัวคนเคี้ยว เมียคนเคี้ยว

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันทขอซักต่อไปว่า ความที่รัฐบาล
บอกว่าจะรับการช่วยเหลือนั้น ขอทราบโดยประมาณว่า รัฐบาลจะช่วยเหลืออย่างไร
ไคบ้าง

นายไป - ะ สมานหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องนี้
คงไคตัวเลขมาเสียก่อน แคววช่วยแน ๆ ถ้าไม่ช่วยคงจะไม่สำรวจ

ประธานสภา ฯ : กระหุ่ต่อไปของ ค. สงวน พยุงพงศ์ เรื่องการ
ขายอาหารบนรถไฟ

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันทตั้งกระหุ่ถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคม คังต่อไปนี้ ผู้โดยสารรถไฟทั่วไปไคได้รับความเดือดร้อน
เนื่องจากผู้ขายอาหารบนรถไฟ ขายแพงกว่าราคาตลาดเป็นอันมาก และไม่มีราคา
แน่ชัด เป็นหนทางใหญ่ขายชุกเลือกเนื้อไคตามชอบใจ จึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี
ว่านโยบายการขายอาหารบนรถไฟที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ มีความมุ่งหมายอย่างไร

พล.ท. จรุงกู รักษนกุล เสรีเริงฤทธิ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
การขายอาหารบนรถไฟนั้น ก็โดยมุ่งหมายจะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โดยสาร

เพื่อมิให้ตกลงไปถึงวลในเรื่องหาของบริโกลไปเองในระหว่างเดินทางและการขาย
นั้นกรมรถไฟได้กำหนดเวลา ให้ผู้เช่าขายโดยได้มีราคาอาหารใหญ่โดยสารทราบ
โดยเปิดเผยในรถขายอาหาร

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : นั้นขอชี้แจงต่อไปว่า ข้อเท็จจริงที่
ปีกราคาใหญ่โดยสารทราบเห็นว่า ท่านสมาชิกที่อยู่ในสภา ฯ นี้และประชาชน
ทั่วไปจะรับรองใคว่าไม่เป็นความจริง แควาเมื่อไม่เป็นความจริงแล้ว ท่านรัฐมนตรี
ก็จะสั่งให้ปีกราคาให้แน่ชัดจะใควหรือไม

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
ที่จริงได้เปิดให้เห็นโดยทั่วไปอยู่แล้ว ที่สถานีก็มี และที่บนตัวรถไฟก็มี

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : เรื่องนี้ก็คงไม่เป็นจริงอยู่นั้นเอง
แต่เมื่อท่านรัฐมนตรีตอบ เช่นนั้นก็ขอยานไป แต่ขอชี้แจงว่าการที่ขึ้นนโยบายที่จะใหญ่
โดยสารรถไฟได้มีอาหารกินในราคาพอสมควรนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้โดยสารแพงเกิน
สมควรแล้วทางรถไฟจะสงโทษอย่างไรบ้าง

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
นี้เป็นข้อเท็จจริง ถ้าผู้โดยสารแพงและผู้โดยสารรถไฟหรือบริโกลแพงเกินกว่ากำหนด
แล้ว อาจจะแจ้งให้พนักงานรักษารถทราบ แล้วทางรถไฟก็จะจัดการสอบสวน
และปรับปรุงเหมือนกัน

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : กรมรถไฟมีนโยบายอย่างไรซึ่ง
เห็นว่า บัดนี้โดยมากให้คนต่างศาว่าเป็นผู้คาทั้งนั้น ควรจะเป็นคนไทยอย่างแถก่อน

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
ที่จริงกรมรถไฟมีนโยบายที่จะให้คนไทยทำเหมือนกัน แต่ในเวลาทีกระทำแล้วก็มี
คนต่างศาไม่ได้ แต่อย่างไรก็ดี ขณะนี้กรมรถไฟพยายามจะให้คนไทยดำเนินการ
ความนรถไฟอยู่แล้ว

ประธานสภา ฯ : หมควาระกระทู้อาน วาระต่อไปรัฐบาลขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติรักษานยานักดูที่ใควแจกไปแล้ว ขอให้พิจารณาก่อนเรื่องอื่น ถ้าไม่มีผู้ใคว
ทักทวง ถือว่าที่ประชุมนี้ออนุมัติ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลในการเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติภาษียานยนต์
พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

เพื่อเก็บภาษียานยนต์ที่สร้างขึ้นภายในและนำเข้ามาจากนอกราชอาณาจักร

เหตุผล

ยานยนต์เป็นเครื่องอุปโภคซึ่งมีใช้สิ่งจำเป็นแก่การครองชีพ ควรจะเป็นวัตถุ
แห่งภาษีได้โดยไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของประชาชนผู้จะรองรับ
ภาระภาษีจนเกินสมควรเลย และในสถานการณ์เช่นขณะนี้เพื่อหารายได้มาชดเชย
รายจ่ายของแผ่นดินด้วย.

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติภาษีย่านักดู

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเก็บภาษีย่านักดู

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีย่านักดู พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ย่านักดู" หมายความว่า ผงปรุงขึ้นจากวัตถุใด ๆ ซึ่งโดยปกติใช้เป่าหรือสูดเข้าจมูก นอกจากที่รัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้นในราชกิจจานุเบกษา

"ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม" หมายความว่า บุคคลผู้รับผิดชอบในการทำย่านักดูเพื่อการค้าและหมายความรวมถึงผู้ที่มีมอบหมายให้ทำการแทนด้วย

"โรงอุตสาหกรรม" หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมใช้ในการทำย่านักดูเพื่อการค้าและรวมถึงสถานที่บริเวณแห่งสถานที่นั้นด้วย

"แสตมป์ภาษีย่านักดู" หมายความว่า แสตมป์ของรัฐบาลซึ่งกรมสรรพสามิตได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการกิจการตั้งบัญชีไว้ ในพระราชบัญญัตินี้

"ซอง" หมายความว่ารวมตลอดถึง หนึ่ง กระป๋อง ซวด หรือภาชนะอื่นซึ่งใช้บรรจุยานี้ด้วย

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า พนักงานซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และรวมตลอดถึงผู้ทำการแทนด้วย

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขและกิจการอย่างอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

อุทสาทรรมยานี้ด

มาตรา ๕ ผู้ประกอบอุทสาทรรมต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

บุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบอุทสาทรรมอยู่แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ อาจขอรับใบอนุญาตภายในสามสิบวัน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ แต่ในระหว่างที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาต ห้ามมิให้นำยานี้ดออกจากโรงอุทสาทรรม เว้นแต่จะได้อปฏิบัติตาม มาตรา ๔

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตปีละสิบบาท

ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๖ ผู้ประกอบอุทสาทรรม ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ โรงอุทสาทรรมใดที่มีเจ้าพนักงานควบคุมประจำอยู่โดยปกตินั้น ให้ทำการในวันหนึ่ง ๆ ระหว่างเวลา ๔.๐๐ นาฬิกา กับ ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถ้าผู้ประกอบอุทสาทรรมจะทำการนอกเวลาที่กำหนด หรือในวันหยุดราชการ จะคงได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา ๔ เจ้านักงานมีอำนาจเข้ตรวจโรงอุศสาทรกรรมและเอกสาร - สมุคบัคชืตาง ๆ ที่เกยวกับการนี้ และมีอำนาจที่จะเขาควบคุมประจำอยูในโรงอุศสาทรกรรม เพื่อให้การเป็นไปโดยถูกคองตามพระราชบัคชืตนี้

ผู้ประกอบอุศสาทรกรรมคองให้ความสะดวกแกเจ้านักงานผู้ปฏิบัติการตาม - ความในมาตรานี้ตามสมควร

มาตรา ๕ กอนนำหรือยอมให้นำยานัตถุออกจากโรงอุศสาทรกรรมผู้ประกอบอุศสาทรกรรมคองจัดการบรรจุยานัตถุในซอง และปิดแสคมปยานัตถุความอัศราบนของทุกซองและถ้าโรงอุศสาทรกรรมใดไม่มีเจ้านักงานควบคุมประจำอยู่โดยปกติ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขในการปิดแสคมปยานัตถุ

ลักษณะของซองให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๒

แสคมปยานัตถุ

มาตรา ๑๐ แสคมปยานัตถุ คองปิดความอัศราคังนี้

(๑) นำหนักยานัตถุในซองหนึ่งไม่เกิน ๕ กรัมสามสวางค

(๒) นำหนักยานัตถุในซองหนึ่งเกินกว่า ๕ กรัมสามสวางค คอ ๕ กรัมเศษ

ของ ๕ กรัมให้นับเป็น ๕ กรัม

มาตรา ๑๑ แสคมปยานัตถุนั้น เมื่อปิดแล้ว ผู้มีหน้าที่ปิดคองจัดการชืคษาเพื่อมิให้ไขไค้อีก

การปิดและการชืคษาแสคมปยานัตถุคองปฏิบัติตามประกาศของอธิบดี

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากเจ้านักงานชาย หรือมิไ้ เพื่อชายซึ่งแสคมปยานัตถุไม่ว่าจะเป็นแสคมปยานัตถุที่ไขแล้ว ที่ยังไม่ไข หรือที่อธิบดีไคประกาศเลิกไขแล้ว

หมวด ๓

การชายยานัตถุและการมียานัตถุไว้ในครอบครองนอกโรงอุศสาทรกรรม

มาตรา ๑๓ ผู้ชายยานัตถุคองชายหังของตามหังส่งออกจากโรงอุศสาทรกรรม

และห้ามมิให้เอายานัตถุ์ออกจากของบรรจู่ในภาชนะอื่นเพื่อขาย

มาตรา ๑๔ เมื่อพนักงานศนทกสืบวัน นับแต่วันไซพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้
ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งยานัตถุ์อันมิได้ปิดแสตมป์ยานัตถุ์หรือปิดแสตมป์ยานัตถุ์ไม่
ครบถ้วนตามอัตราที่กำหนดไว้

มาตรา ๑๕ เมื่อพนักงานศนทกสืบวัน นับแต่วันไซพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้
ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยานัตถุ์ตั้งแต่ ๒๐ กรัมขึ้นไปอันมิได้ปิดแสตมป์ยานัตถุ์ให้ถูก
ตลงครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ เมื่อเจ้าพนักงานกองการทราบปริมาณยานัตถุ์อันอยู่ในความ
ครอบครองของบุคคลใด บุคคลนั้นจะตองแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบ

หมวด ๔

การนำยานัตถุ์เข้าในราชอาณาจักรและสงยานัตถุ์ออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำยานัตถุ์เข้าในราชอาณาจักร หรือสงยานัตถุ์
ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะไ้รับอนุญาตจากอธิบดี หรือเมื่ออธิบดีได้ประกาศ
อนุญาต

มาตรา ๑๘ นอกจากจะตองเสียภาษีศุลกากรตามกฎหมายแล้ว ยานัตถุ์ที่นำ
เข้าในราชอาณาจักร ก่อนรับมอบไปจากพนักงานศุลกากร ผู้นำเข้าตองจัดการ
บรรจู่ในซองและปิดแสตมป์ยานัตถุ์ตามมาตรา ๔ โดยอนุโลม

ยานัตถุ์ซึ่งไ้บรรจู่ของและปิดแสตมป์ยานัตถุ์ถูกต้องตามวรรคก่อน ให้ถือ
เสมือนยานัตถุ์ที่สงออกจากโรงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๑๙ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมผู้ใดสงยานัตถุ์ออกไปเพื่อขายนอกราช-
อาณาจักรจะไ้รับคืนเงินค่าแสตมป์ยานัตถุ์ แต่ตองสงออกโดยไ้คอนุญาตตาม

มาตรา ๑๘ และไ้ปฏิบัติกรตามวิธีการซึ่งอธิบดีได้ประกาศกำหนดไว้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ วรรค ๑ วรรค ๒ มาตรา ๖ มาตรา

๘ มาตรา ๔ วรรค ๒ มาตรา ๕ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๘ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกิน สิบสองร้อยบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกิน หกร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดนำแสคมปยานัตถุ์ที่ไซแลวมาไซ้อ๊ก มีความผิดของระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๓ ยานัตถุ์ของกลางในคดีกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เมื่อศาล เห็นสมควรจะส่งไว้เป็นของกรมสรรพสามิตก็ได้

มาตรา ๒๔ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อหนึ่งข้อใดเกี่ยวกับขอรอนุญาต หรือกระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินหกเดือน หรือจะสั่งเพิกถอนใบ อนุญาตเสียก็ได้

.....
.....

พล.ต. เกา เพียรเลิศ นริภักษ์พิทยกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติภาษียานยนต์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ โดยมีหลักการ
เพื่อเก็บภาษียานยนต์ที่สร้างขึ้นภายในและนำเข้ามาจากนอกพระราชอาณาจักร เหตุผล
ก็คือยานยนต์เป็นเครื่องอุปโภคซึ่งมิใช่สิ่งจำเป็นแก่การครองชีพ ควรจะเป็นวัตถุแห่ง
ภาษีได้โดยมิเป็นการกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของประชาชนผู้จะต้องรับภาระ
ภาษีเงินเกินสมควรเลย และในสถานการณ์เช่นขณะนี้เพื่อหารายได้มาชดเชยราย
จ่ายของแผ่นดินด้วย

นายทองอยู่ เอี่ยมมธุภูมิ (นนทบุรี) รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติ
ภาษียานยนต์เข้ามายังสภาฯ นี้ ในหลักการและเหตุผลอันได้พิจารณาแล้วในวาระ
แรกก่อนที่จะอภิปรายนั้น ฉันขอตั้งความข้องใจต่อรัฐบาลว่า ที่รัฐบาลวางไว้ใน
หลักการว่า ยานยนต์นั้นได้ขนมาจากนอกประเทศนั้น ขอทราบว่ามีจำนวนเท่าใดที่เข้ามาภายในประเทศ ยานยนต์ที่จะเก็บภาษีนี้นั้นฉันขออภิปรายว่า
การที่จะเก็บภาษียานยนต์นั้นมีสมควร เพราะการเก็บภาษียานยนต์นี้แล้ว ฉัน
เห็นว่าเท่ากับว่าวิคราษฎรนั้นให้หมดเนื้อหมดตัวลงไปโดยลำดับ เพราะว่าวัตถุที่
จะประกอบขึ้น เป็นยานยนต์ที่ไซ้ก็ไม่ได้อาจมาจากท้องถิ่นใดเลย อาจมาจากมุลยาสูบ
แอลกอฮอล์ แอลกอฮอล์อยู่ในกำมือของกรมสรรพสามิตอยู่แล้ว ยาสูบก็อยู่ใน
กำมือของกรมสรรพสามิตอยู่แล้ว เมื่อผลิตเป็นยานยนต์เรียกว่าแปรรูปเท่านั้นก็จะมา
เก็บภาษีอีก ก็ดูน่าอดใจเป็นเรื่องหมุ่หมิมมากเกินไป นี่เรื่องยานยนต์มีเพียง
เท่านั้น

ที่มีเรื่องตามเหตุผลที่รัฐบาลได้แถลงว่าเป็นเครื่องใช้สอยที่ไม่จำเป็นนั้นฉัน
ไม่เห็นด้วยเพราะประชาชนทุกหมู่เหล่า ใค้อาศัยเป็นเครื่องพึ่งอยู่บาง เช่นว่า
สมอที่บไม่คอยจะไปรงพอนักยานยนต์ก็ไปรงได้ นี้จะว่าไม่จำเป็นอย่างไร นี่เป็น
เครื่องแก่ไปไค้ชั่วคราว ที่นี้ถ้ามาเก็บภาษียานยนต์ ยานยนต์ก็จะแพงขึ้นอีก ราษฎร
ก็จะเดือดร้อนกันมาก เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลได้ชี้แจงก่อนที่จะรับหลักการ

นายทองดี จันทรดล (ราชบุรี) ฉันเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะ
รับหลักการ เพราะเหตุว่ายานยนต์นั้นฉันเองก็ชอบและมันก็อยู่เสมอเหมือนกัน แต่เห็น

ว่ายานัตถุณีให้โทษมากเหลือเกิน ปกติฉันยังไม่เคยนับเลยยังไม่เคยรู้สึกว่าจะคัก
จุมุกในเวลาหน้าหนาว ครั้นมาฉันยานัตถุณา มันกลับทำให้รู้สึกว่าจะคักจุมุกเสมอของ
นัตถุณี และยิ่งกว่าคนอื่น ๆ ที่ยังไม่เคยนับยานัตถุณาแล้วมานับ พอแตะยานัตถุ
แล้วก็คักไม่ไค้ แล้วก็ไค้ทำประโยชน์อะไรเลย ฉันไม่ไข่มอ แต่เห็นว่าไม่
ทำให้มีประโยชน์อะไรเลย หากว่าพยายามไม่ให้มียานัตถุณีก็ดีกว่าเหมือนว่าจะเป็น
ของดี และการที่รัฐบาลออกกฎหมายเพื่อเก็บภาษียานัตถุณี เห็นว่าสมควรอย่างยิ่ง
ที่จะได้เงินมาในขณะนี้เป็นการบำรุงประเทศชาติ

พล.ท. พัน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) ตามพระราชบัญญัติภาษียานัตถุ
ที่ว่ากันเมื่อฉัน ฉันมีความสงสัยว่าจะไม่เป็นการเสมอภาค เพราะเหตุว่ายังมีอีก
หลายชนิด ยกตัวอย่างเช่น ยาไทยที่ใส่ขวดหรือสินค้าอย่างอื่นชนิดที่ใส่กระป๋อง ใส่
ห่อ ใส่ขวด ถ้ามาเก็บภาษียานัตถุณาแล้ว ก็เป็นการไม่เสมอหน้ากันกับวัตถุสิ่งอื่น
เช่นยาต่าง ๆ ยังมีอีกหลายอย่าง แม้จะเป็นภาษีซ้ำภาษีกี่ก็ตาม ฉันเห็นว่าถ้าจะคง
เก็บภาษียานัตถุณาแล้วก็จะคงเก็บภาษีอย่างอื่นด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ เพราะเหตุใด
จึงเก็บแต่ภาษียานัตถุณาอย่างเดียว ใครจะทราบ

พล.ท. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ถ้าท่านผู้แทนจังหวัดลำปางเห็นว่าไม่เป็นธรรม เห็นว่าเก็บภาษียานัตถุณาแล้วจะคง
เก็บภาษีอย่างอื่นนั้น ฉันขอเรียนว่า ยานัตถุณีไม่ไค้เป็นยารักษาโรคเหมือนกับเรา
สูบบุหรี่เหมือนกัน เมื่อบุหรี่มีภาษีเฉพาะอย่างยังบุหรี่ก้ำแรกก็มีภาษีแรงแล้ว และ
ยานัตถุณีซึ่งรัฐบาลจะขอเก็บเพียงหอละ ๓ สตางค์ ก็คิดว่าไม่เป็นการเหลือเพื่อ
เกินไป

นายอรุณ ทองปัสโชติ (พระนคร) ตามที่รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติ
เก็บภาษียานัตถุณี ฉันก็เห็นพ้องด้วย แต่การที่รัฐบาลจะเก็บภาษียานัตถุณีนั้น รัฐบาล
ไค้ค้ำนึ่งหรือไม่ว่าเมื่อพระราชบัญญัตินี้ผ่านออกไปนั้นความเคือครอน จะไปตกอยู่กับ
ราษฎรผู้ที่ใช้ยานัตถุณาแล้วก็จะเป็นโอกาสของผู้ที่ทำยานัตถุณี จะจำหน่ายแห่งในเมื่อ
พระราชบัญญัตินี้ออกไปก็ไค้ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมประเภทนี้ก็ถือโอกาสขึ้นราคาไค้
ทันที เขาก็อ้างว่า เมื่อรัฐบาลเก็บภาษีแล้วเขาก็จะต้องขึ้นราคาเอาถึกับยานัตถุณี

เสียภาษีไปได้ นี่เป็นข้อเคืองร่อนแก่ประชาชน จึงอยากจะขอร้องรัฐบาลว่ามีทาง
ใดที่จะควบคุมปริมาณและราคาซื้อขายกันในขณะนี้ ถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้ผ่าน
ไปแล้ว รัฐบาลจะควบคุมโคหรือไม่ว่าราคาจะไม่ขึ้นสูงไปได้อีก และราคาจะลด
น้อยลงไป และเพื่อจะไม่ให้ผู้ประกอบการประเภทรถยนต์ไออาสหากำไรจะโคหรือไม

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทหกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
พิจารณาตามหลักการของรัฐบาลที่โคสอบสวนแล้วคือผู้ที่จำหน่ายยานักดูจำหน่ายอยู่
ในท้องตลาดขณะนี้ว่าขายอยู่เหมือนกัน เพราะว่ายานักดูนั้นก็ไม่มีอะไรมากกึ่งที่ทาน
ดูแทนราษฎรจังหวัดคนทพรีโคอีกปราย เมื่อก่อน การที่สินค้ายานักดูจะแพงขึ้นเกินไป
นั้น ในชั้นคนนี้อาจจะเป็นไปได้ เพราะยานักดูนั้นก็ไม่ใช่ของจำเป็นที่จะต้องมีกัน
เสมอไป แต่คนนั้นก็คิดแล้ว ก็นึกกันต่อ ๆ ไป เหมือนกับดูบขุทรีเหมือนกัน แต่ว่า
ยานักดูนั้นจะแพงขึ้นมาจากกฎของการซื้อขาย คือเมื่อเกิดขายไม่ได้ ราคา ก็จะลด
ลงไปเอง

ร.ท. อุต นิคยสุทธี (นครราชสีมา) : การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราช
บัญญัติภาษียานักดูมานี้ ฉันยังมีข้อข้องใจบางประการ คือฉันเห็นว่าการประกอบการ
ยานักดูนั้นมีขึ้นเพียงเล็กน้อยในประเทศไทย ซึ่งเป็นเรื่องที่คนไทยจะทำขึ้นไม่ก็ราย
นัก สมควรให้รัฐบาลสนับสนุนการงานทำนองนี้ให้เจริญขึ้น เพื่อให้คนไทยมีจิตใจ
ประกอบการงานให้มากขึ้น เมื่อรัฐบาลมาเก็บภาษีเช่นนี้ทำให้ประชาชนทั้งหลาย
ที่มีใจในการที่จะมุ่งประกอบกิจการงานขึ้นในประเทศไทยเกิดความท้อถอย รัฐบาล
โคแดงเกี่ยวกับควยภาษีนี้นหลายอย่าง ฉันจำโคว่ารัฐบาลโคคอบว่าภาษีก่าง ๆ ที่
รัฐบาลโคเก็บมานี้เก็บโคมาก เป็นที่พอใจ แต่รัฐบาลทำไมบอกว่าการเก็บภาษี
ยานักดูเป็นการเก็บชคเซยรายโคของประเทศไทยจะเก็บโคสักเท่าโคในปีนี้ ที่ว่า
พอไชชคเซยรายโคค่าง ๆ

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทหกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ที่จะตอบว่าเท่าโคโคให้แน่ชัดนั้น รัฐบาลก็ยังไม่บอกโค แต่ที่คำนวณแล้วอาจจะโค
ราว ๓ หรือ ๔ แสนบาทคอปปี

นายเสกส เจตสมมา (ระยอง) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติยานักดู
ฉันเห็นว่าไม่เป็นการจำเป็นสำหรับการครองชีพ เพราะฉะนั้นฉันขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอขอให้ลงมติแล้ว

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ฉันขอเปิดอภิปราย

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรจะไปอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรค
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๘ นาย

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติได้แล้ว ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๒ นาย

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าลงมติได้ ขอให้ประชุมนี้พิจารณา ท่านผู้
ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาคือไป ขอให้ไปรค
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการ ส่งกรรมการชุดไหน

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ขอให้พิจารณารวดเร็ว

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอเสนอให้พิจารณารวดเร็ว เมื่อไม่มีผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อาน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พุทธศักราช ๒๔๘๖

นายทองดี จันทกุล (ราชบุรี) : ฉันขอเสนอแปรญัตติชื่อร่างพระราช
บัญญัติ อยากจะให้เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติยานักดูเฉย ๆ ไม่ให้มี "ภาษีส" เทียบ
กับพระราชบัญญัติยาสูบ

พล.ต. เกา เพ็ชรเลิศ บริษัทพฤษกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ที่จริงไม่เกี่ยวกับคุณภาพของยานักดูหรืออะไร เกี่ยวกับเก็บภาษียานักดูโดยแท้ ๆ
แต่จะแก้ไขอย่างไร รัฐบาลไม่รักของ

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น)   คามที่สภา ฯ นี้ได้เคยผ่านพระราช
บัญญัติที่เกี่ยวกับภาษีของกรมสรรพสามิตนี้ไปก็มีเขียนไว้อย่างเช่น พระราชบัญญัติ
ยารสูบก็เขียนว่า "พระราชบัญญัติยาสูบ" อย่างพระราชบัญญัติไฟก็เขียนว่า "พระราช
บัญญัติไฟ" แต่ที่ผู้เสนอขอตั้งคำว่า "ภาษี" ออกเสียงก็คล้ายคลึงกันกับร่างพระราช
บัญญัติที่สภา ฯ ได้เคยผ่านไปแล้ว

ประธานสภา ฯ   รัฐบาลไม่รักของ เป็นอันว่าให้ตั้งคำว่า "ภาษี" ออก
เลขาธิการสภา ฯ   .....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเก็บภาษียานักดู

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยานักดู พุทธศักราช
๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"ยานักดู" หมายความว่า ผงปรุงขึ้นจากวัตถุใด ๆ ซึ่งโดยปกติใช้เป่าหรือ
สูดเข้าจมูก นอกจากที่รัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้นในราชกิจจานุเบกษา

"ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม" หมายความว่า บุคคลผู้รับผิดชอบในการทำยานักดู
เพื่อการค้าและหมายความรวมถึงผู้ที่มีมอบหมายให้ทำการแทนด้วย

นายพล แส่นสระคี (ซอนแกน) ในบทวิเคราะห์ศัพท์ คำที่ว่า "ผู้ประกอบอุตสาหกรรม" นี้ อาจจะชดถลงกับรัฐบาลให้เต็มคำว่า "ยานักดู" ลงไปควย

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทหกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คือเราให้คำวิเคราะห์ศัพท์ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ในต่อไปนี้เราก็เรียกว่า ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ถ้าจะเขียน "ยานักดู" ลงไปก็จะยืดยาวเปล่าๆ ในเรื่องภาษานำศาลก็เหมือนกัน เราเรียกว่า ผู้ประกอบเฉย ๆ คือผู้ผลิตนำศาลออกมา

เลขาธิการสภา "โรงอุตสาหกรรม" หมายความว่า สถานที่ซึ่ง ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใช้ในการทำยานักดูเพื่อการค้าและรวมตลอดถึงบริเวณแห่งสถานนั้นควย

"แสตมป์ยานักดู" หมายความว่า แสตมป์ของรัฐบาลซึ่งกรมสรรพสามิตได้ กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการกำบังบัญชีไว้ในพระราชบัญญัตินี้

"ซอง" หมายความว่า รวมตลอดถึง ห่อ ครอบซอง ซวด หรือภาชนะอื่นซึ่งใช้บรรจุยานักดู

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า พนักงานซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และรวมตลอดถึงผู้ทำการแทนควย

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขและกิจการอย่างอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

อุตสาหกรรมยานักดู

มาตรา ๕ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

บุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมอยู่แล้วในวันไชพระราชบัญญัตินี้ อาจขอ
รับใบอนุญาตภายในสามสิบวัน นับแต่วันไชพระราชบัญญัตินี้ แต่ในระหว่างที่ยังไม่ได้
รับใบอนุญาต ห้ามมิให้นำยานัตถุ์ออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่จะไดปฏิบัติตาม
มาตรา ๕

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตปีละสิบบาท

ให้ใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๖ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ต้อง
ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ โรงงานอุตสาหกรรมใดที่มีเจ้าพนักงานควบคุมประจำอยู่โดยปกติ
นั้น ให้ทำการในวันหนึ่ง ๆ ระหว่างเวลา ๔.๐๐ นาฬิกาถึง ๑๙.๐๐ นาฬิกา ถ้าผู้
ประกอบอุตสาหกรรมจะทำการนอกเวลาที่กำหนด หรือในวันหยุดราชการ จะต้อง
ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา ๘ เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าตรวจโรงงานอุตสาหกรรมและเอกสาร
สมุดบัญชีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกรณี และมีอำนาจที่จะเข้าควบคุมประจำอยู่ในโรง
อุตสาหกรรม เพื่อให้การเป็นไปโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติการ ตาม
ความในมาตรานี้ตามสมควร

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ฉันอยากจะใคร่ขอแปรญัตติ
ในมาตรา ๔ คือในวรรคที่ ๒ "ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องให้ความสะดวกแก่
เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติการตามความตามสมควร" ขอความในวรรค ๒ นี้อยากจะขอ
แปรญัตติกัดออกทั้งวรรค ที่ขอคัดออกนั้นก็อยากจะกราบเรียนเหตุผลว่า เราได้เคย
เขียนกฎหมายอย่างนี้ไปหลายฉบับแล้วก็ได้เกิดมีเรื่องขึ้น คือผู้ประกอบอุตสาหกรรม
จะต้องให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติการตามความสมควร คำว่า"ให้ความ
สะดวกตามสมควร" นั้น เป็นข้อเท็จจริง ที่ถ้าหากว่าไม่ให้ความสะดวกตาม
สมควรแล้วก็มีบทลงโทษ จึงรู้สึกว่าการทำให้มีข้อโต้เถียงกับเจ้าพนักงานอยู่มากแล้วก็
อย่างในพระราชบัญญัติอะไรซึ่งฉันล้มชื่อพระราชบัญญัติไป คือเมื่อเจ้าพนักงานจะ

เขาไปตรวจเช่นนี้ เขาก็นำไปตรวจ แต่ก็หาว่าเขาไม่ให้ความเรียบร้อยและความ สะดวกตามสมควร ก็ทำให้จะต้องไปขึ้นศาล ซึ่งจะเรียกตามความเห็นของฉันทันว่า เมื่อเจ้าพนักงานไปตรวจก็มีอำนาจทำได้ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นจึงอยากจะคัดความ ในวรรค ๒ เสีย เพราะมีไว้แล้ว เจ้าพนักงานบางคนที่เขาไปตรวจก็ไปหาเรื่อง กับเจ้าของบ้าน หาว่าเขาไม่ให้ความสะดวกอะไรต่าง ๆ เช่นนี้ ผู้ใดเห็นด้วย ไปตรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รัฐบาลไม่ขัดข้องให้ตัดวรรค ๒ ออกได้

ประธานสภา ฯ รัฐบาลไม่ขัดข้อง ให้ตัดวรรค ๒ ออกได้

เลขาธิการสภา ฯ มาตรา ๔ ก่อนนำหรือยอมให้นำยานัตถุ์ออกจาก โรงอุศุสาทรณมณูประกอบอุศุสาทรณมคองจิคการบรจจุยานัตถุ์ในชอง และปิด แสคมปยานัตถุ์ตามอัตราบนชองทุกชอง และถาโรงอุศุสาทรณมใดไม่มีเจ้าพนักงาน ความคุมประจำชองโดยปกติ ให้อธิบตีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไซในการปิดแสคมปยานัตถุ์ ลักษณะชองชองให้เป็นไปคตามทือธิบตีประกาศกำหนด

หมวด ๒

แสคมปยานัตถุ์

มาตรา ๑๐ แสคมปยานัตถุ์ คองปิดคตามอัตราคังนี้

(๑) นำหนักยานัตถุ์ในชองหนึ่งไม่เกิน ๕ กรัม สามสคางค

(๒) นำหนักยานัตถุ์ในชองหนึ่งเกินกวา ๕ กรัม สามสคางค คอ ๕ กรัม

เศษชอง ๕ กรัมให้นับเป็น ๕ กรัม

นายเลือน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ในมาตรา ๑๐ ฉันทขอแปรชุตตี เล็กนอยคือ ในมาตรา ๑๐ มีว "นำหนักยานัตถุ์ในชองหนึ่งไม่เกิน ๕ กรัม สาม สคางค นำหนักยานัตถุ์ชองหนึ่งเกินกวา ๕ กรัม สามสคางคคอ ๕ กรัม เศษชอง ๕ กรัมให้นับเป็น ๕ กรัม" นั้นเท่าที่ฉันทขอใหเป็คอกปไรยคอไปเมื่อกันกอยาคจะ

พูดว่า ควรจะโคกรูณาปรองคองกัน เนื่องจากการเก็บสามสตาจคนรัฐสภาจะแพง
 ไปสักหน่อย ใครจะขอแปรญัตติเป็นสองสตาจก็ได้ โดยมีเหตุผลดังนี้ ก็อดาทว่า
 การเก็บเป็นสามสตาจคนนั้นผลจะกระทบกระเทือนถึงผู้นักยานักดู กล่าวคือผู้นักยานักดู
 นั้น โดยมากไม่ใช่เป็นคนที่มีมั่งมีศรีสุขสักปานใด โดยปกตินั้นเป็นคนในต่างจังหวัด
 และคนจนเป็นส่วนมาก ซึ่งจะซื้อยานักดูไปก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้จะไป
 รับประทานยาแอสไพรีน เวลาโหมและการทำงาน อะไรเหล่านี้ ซึ่งเมื่อก่อน
 สองสตาจ ก็ไม่อาจจะซื้อได้ เพราะฉะนั้นยานักดูที่ทางรัฐบาลเห็นว่า เป็นยา ที่ไม่
 จำเป็นก็ตาม เมื่อก่อนทานบอกว่ายานักดูที่ขายก็เป็นยูนึ่งมีเป็นเศรษฐกิจ เช่นยานักดู
 หมอมี่ หมอชิตอะไรเช่นนี้ ถ้าหากว่าเก็บสามสตาจแล้ว ผลกระทบกระเทือนก็ไป
 ถึงผู้นักยานักดู ซึ่งผู้ทำขายจะต้องบวกภาษีขึ้นอย่างไรของสงสัย เพราะเหตุว่าการ
 ค่ากำไรนั้นผู้ค้าก็ยอมจะโคกร่างไรก็ตามสมควร เพราะฉะนั้นจึงขอตัดพุงกาย ๆ ว่า
 ถ้าหากว่ายานักดูนี้ไม่จำเป็นเหมือนอย่างที่เราบอกกล่าวเมื่อก่อนแล้ว ซึ่งรัฐบาลถือว่า
 กลาย ๆ กับเป็นยาเสพติด เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเห็นว่าไม่ควรให้มีเลยดีกว่าเมื่อ
 เช่นนั้นจะมาเก็บภาษีทำไม เมื่อเก็บภาษีนี้เห็นว่ายังมีประโยชน์บางอย่างไม่มากนัก
 เพราะฉะนั้นการที่ให้เก็บภาษีนี้เพื่อจะใหญ่ขายยานักดูได้เสียสละ เพื่อช่วยชาติบ้าง
 ไม่มากนัก เพราะฉะนั้นขอแปรญัตติเป็นสองสตาจ ผู้ใดเห็นควยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ทานผู้แทนบอกว่า ถ้าไม่จำเป็นก็ขอให้เลิก แต่มีหลายสิ่งหลายอย่างเราก็เห็นว่า
 ไม่สู้จำเป็นเราก็ไม่เลิก เช่นสุรา บุหรี่ก็เหมือนกัน ยานักดูก็เหมือนบุหรี่ ที่รัฐบาล
 เสนอมานี้ ๕ กรัมต่อสามสตาจ ก็ดูเหมือนว่ากว่าชวคยานักดู คือยานักดู ๑ ชวค
 หนัก ๔ ๒๕ กรัมก็ราว ๕ กรัมชายกัน ๒๕ สตาจ เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่าบวก
 ไปอีก ๓ สตาจ ก็ไม่เป็นการเหลือเพื่อ

นายเจลา เทวลาหนท์ (ตราด) มาตรา ๑๐ นี้เมื่ออ่านแล้วไม่ค่อยจะ
 ใดความ คือแสดงมปยานักดูของบิต ตามอัตราดังนี้ "(๑) น้ำหนักยานักดูในของหนึ่ง
 ไม่เกิน ๕ กรัม สามสตาจ (๒) น้ำหนักยานักดูในของหนึ่งเกินกว่า ๕ กรัม สาม

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงานขาย หรือมิไว้เพื่อขายซึ่ง
แสตมป์ยานักดูไม่ว่าจะเป็นแสตมป์ยานักดูที่ไซแล้ว ที่ยังไม่ไซหรือที่อิมบ์ตีโคประกาส
เล็กไซแล้ว

หมวด ๓

การขายยานักดูและการมียานักดูไว้ในครอบครองนอกโรงอุตสาหกรรม

มาตรา ๑๓ ผู้ขายยานักดูของขายทั้งของคามที่ส่งออกจากโรงอุตสาหกรรม
และห้ามมิให้นำยานักดูออกจากของบรรจุในภาชนะอื่นเพื่อขาย

มาตรา ๑๔ เมื่อพนักกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันไซพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้
ผู้ใดขายหรือมิไว้เพื่อขายซึ่งยานักดูอันมิได้ปิดแสตมป์ยานักดูหรือปิดแสตมป์ยานักดูไม่
ครบถ้วนตามอัตราที่กำหนดไว้

มาตรา ๑๕ เมื่อพนักกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันไซพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้
ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งยานักดูตั้งแต่ ๒๐ กรัมขึ้นไปอันมิได้ปิดแสตมป์ยานักดูให้ถูก
ของครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ เมื่อเจ้าพนักงานต้องการทราบปริมาณยานักดูอันอยู่ในความ -
ครอบครองของบุคคลใด บุคคลนั้นจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบ

หมวด ๔

การนำยานักดูเข้าในราชอาณาจักรและส่งยานักดูออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดนำยานักดูเข้าในราชอาณาจักรหรือส่งยานักดูออก
นอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะใคร่ขออนุญาตจากอิมบ์ตีหรือเมื่ออิมบ์ตีโคประกาสอนุญาต

มาตรา ๑๘ นอกจากจะตองเสียภาษีศุลกากรตามกฎหมายแล้วยานักดูที่นำ -
เข้าในราชอาณาจักร ก่อนรับมอบไปจากพนักงานศุลกากร ผู้นำเข้าตองจัดการ
บรรจุในซองและปิดแสตมป์ยานักดูตามมาตรา ๕ โดยอนุโลม

ยานักดูซึ่งใคร่บรรจุซองและปิดแสตมป์ยานักดูตองตามวรรคก่อน ให้ถือ
เสมือนยานักดูที่ส่งออกจากโรงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๑๙ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมผู้ใดส่งยานักดูออกไปเพื่อขายนอกราช-
อาณาจักรจะใคร่รับคืนเงินค่าแสตมป์ยานักดู แด่ตองส่งออกโดยใค่อนุญาตตามมาตรา
๑๗ และใค่ปฏิบัติกรตามวิธีการซึ่งอิมบ์ตีโคประกาสกำหนดไว้

๑๗ และใ้ปฏิบัติกรทามวธิการซึ่งอชบคใ้ประกวศกัาหนดใ้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๐ .....

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครหรืออยุธยา) เมื่อตีมาตรา ๔ วรรค ๒ แล้วขอความกรุณาในมาตรา ๒๐ นี้ด้วย ขอให้ตีวรรค ๒ ออกด้วย

ร.ท. ประจวบ มหาขันธ (อุตรธานี) ผู้ตีวรรค ๒ ออกไม่ถูก เพราะที่ถูกต้องตีมาตรา ๔ วรรค ๒ ออกทั้งหมด ไม่ใช่ตีวรรค ๒ ออกอย่างเดียว

ประธานสภา ฯ ถูกแล้ว ตีมาตรา ๔ วรรค ๒ ออก

เลขาธิการสภา ฯ มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ วรรค ๑ วรรค ๒ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๘ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกิน หกร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดนำแสคมปยานักผู้ที่ใช้เข้ามาใช้อีก มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๓ ยานักผู้ของกลางในคดีกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เมื่อศาลเห็นสมควรจะสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิตก็ได้

มาตรา ๒๔ ถ้าผู้ใดรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขขอหนึ่งข้อใดเกี่ยวกับควบคุมการอนุญาต หรือกระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตใดครั้งละไม่เกินหกเดือน หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

.....
.....

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ ผ่านวาระที่ ๒ แล้ว ท่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓
ท่านผู้ใดเห็นวาระพระราชบัญญัตินี้สมควรออกประกาศใช้เป็นกฎหมายบังคับได้ ขอ
ได้ไปรยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้
ต่อไปร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยโบราณสถาน ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุและการพิทักษ์
แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการชุดที่ ๒ พิจารณา
เสร็จแล้ว พิจารณาในวาระที่ ๒ ขอให้เลขาธิการอ่าน

นายเคื่อน มุนนาค (ประธานกรรมการ) : ในฐานะที่ฉันเป็นประธาน
 กรรมการชุดที่ ๒ ซึ่งได้รับมอบหมายจากสภา ฯ ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยโบราณสถาน ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ และการพิพิธภัณฑแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)
 พุทธศักราช ๒๕๒๖ นั้น ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้พิจารณา
 พรอมด้วยความเห็นของรัฐบาลแล้ว ผู้แทนรัฐบาลได้เสนอข้อคณะกรรมการว่า ในพระ
 ราชบัญญัติว่าด้วยโบราณสถาน ศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ และการพิพิธภัณฑชาติฉบับนี้
 ขอความอยู่ในมาตรา ๔ ซึ่งมีบทวิเคราะห์ศัพท์อยู่ ๒ บท คือบทวิเคราะห์ศัพท์ของ
 คำว่าศิลปวัตถุและโบราณวัตถุเป็นบทวิเคราะห์ศัพท์ซึ่งมี ผู้แทนรัฐบาลก็อยากจะขอ
 ให้แก่ คณะกรรมการก็ได้ชี้แจงว่า ที่คณะกรรมการรับหลักการมาจากสภา ฯ
 นั้นเป็นเพียงแก้มาตราว่าด้วยผู้รักษาการและมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา
 ๒๖ ไม่ได้มีมาตรา ๔ เพราะฉะนั้นตามทางที่ถูกแล้วคณะกรรมการไม่มีอำนาจที่
 จะแก้ไข แต่ผู้แทนรัฐบาลก็ได้ชี้แจงว่า บทวิเคราะห์ศัพท์ของศิลปวัตถุและโบราณวัตถุ
 นี้เป็นคำที่เห็นชัดอย่างชัดๆ เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นชัดเช่นนี้จะปล่อยให้การนิคคำร่าง
 อยู่เช่นนั้นไม่ว่าจะเป็นการสมควร เมื่อเป็นดังนี้คณะกรรมการได้มาพิจารณาแล้ว
 เห็นว่า เป็นบทวิเคราะห์ศัพท์จริง ๆ จึงเห็นว่าถ้าหากว่าจะได้เสนอมายังสภา ฯ
 นี้ว่าได้พบความผิดนี้ และเสนอให้สภา ฯ พิจารณา และสภา ฯ เห็นว่าบทวิเคราะห์
 ศัพท์นั้นชัดและคณะกรรมการก็เห็นว่าชัดแล้วจะพิจารณาเสียในคราวนี้ และรับ
 หลักการการแก้แล้วก็จะ เป็นทางหนึ่งที่จะไม่ปล่อยให้ความผิดนั้นค้างอยู่ต่อไป คณะ
 กรรมการก็ได้เห็นว่า เป็นการนิคหน้าที่ไปบาง จึงขอเสนอขอสั่งแก้มาตรา ผู้แทน
 รัฐบาลได้เสนอบทวิเคราะห์ศัพท์ ๒ คำนี้เพื่อคณะกรรมการเสนอให้สภาผู้แทนราษ
 ฏรพิจารณาว่าจะเป็นการสมควรแก้ไขหรือไม่ ถ้าหากว่าสภา ฯ เห็นสมควรจะแก้ไข
 แล้ว คณะกรรมการเพื่อไม่ให้เสียเวลาก็ถือโอกาสเสนอบทแก้ไขมานี้พร้อมกันด้วย
 ในเวลานี้ เพราะว่าถ้าว่าผิดนี้จะดูตามบทวิเคราะห์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นบอกวา "ศิลป
 วัตถุ" หมายความว่า ของที่สร้าง ทำขึ้นด้วยฝีมือช่างอย่างพิเศษและหาได้ยาก ซึ่ง
 ได้ทำขึ้น หรือมีเหตุผลอ้างอิงได้ว่าได้ทำขึ้นอย่างน้อยหาสิบปีก่อนในพระราชบัญญัตินี้
 เพราะฉะนั้นจะพิจารณาตามบทวิเคราะห์ของพระราชบัญญัตินี้แล้วจะเห็นได้ว่า ศิลป

วัตถุชิ้นนั้นจะมีใครเฉพาะสิ่งที่เป็นมาแล้วก่อน ๔๐ ปีของพระราชบัญญัติปี ๒๔๗๗ แต่สิ่งที่มีมาภายหลังนั้นจะเป็นศิลปวัตถุชิ้นไม่ใคร่ และแม้ว่าต่อไปอีกร้อยปีพันปีก็ไม่มีโอกาสเป็นศิลปวัตถุใคร่ควย เหตุนี้จึงเห็นว่าผิดอย่างเห็นได้ชัดทีเดียว พื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับโบราณวัตถุ ในนั้นก็บอกว่าเป็น "โบราณวัตถุ" หมายความว่าของโบราณอย่างหนึ่งอย่างใดจะเป็นของเกิดในประเทศไทยหรือต่างประเทศก็ ซึ่งให้ความรู้หรือเป็นประโยชน์แก่การศึกษาในทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี ของโบราณนี้ควรที่จะกำหนดควาควรจะมีอายุเท่าไร เพราะฉะนั้นของโบราณเลยอาจจะเห็นว่าของที่ล่วงแล้วมาสัก ๑๐ ปี ๒๐ ปี ก็เป็นของโบราณได้ ที่จริงก็ไม่ถูกอีก ที่จริงการพิจารณาในครั้งนั้นอาจจะเป็นการกลับกัน คือระยะเวลาที่ควรจะเป็นของโบราณเอาไปใส่ไว้ในศิลปวัตถุเสีย คุยเหตุนี้ทางผู้แทนรัฐบาล เสนอและคณะกรรมการไต่พิจารณาจึงได้คัดออกและถือว่าศิลปวัตถุเป็นของที่สร้างขึ้นควยฝีมือช่างอย่างพิเศษและหาได้ยาก จะทำในปัจจุบัน ในอนาคตนั้นไม่เป็นของสำคัญ ส่วนโบราณวัตถุก็ไต่พิจารณากันว่า ควรจะกำหนดระยะเวลาไว้ในต่างประเทศเขาก็มีระยะเวลา เพราะฉะนั้นร่างที่ผู้แทนร่างขึ้นมา และเราพิจารณาในคณะกรรมการนั้นเมื่ออ่านแล้วจะเป็นว่า "โบราณวัตถุ" หมายความว่า ของโบราณอย่างหนึ่งอย่างใดจะเป็นของเกิดในประเทศไทยหรือต่างประเทศก็ซึ่งให้ความรู้หรือเป็นประโยชน์แก่การศึกษาในทางประวัติศาสตร์โบราณคดี - และซึ่งได้ทำขึ้น หรือมีเหตุผลอ้างอิงได้ว่า ได้ทำขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยปี ในการที่ใช้เวลา ๑๐๐ ปีนั้น ทางผู้แทนซึ่งเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญในทางโบราณคดีก็โต้แย้งว่า หลัก ๑๐๐ ปีนั้นเป็นหลักที่ต่างประเทศเขานิยมกัน แต่บางประเทศเขาก็เอาไปถึง ๒๐๐ ปี แต่ ๑๐๐ ปีนี้ก็เหมาะแล้วทางคณะกรรมการจึงได้รับหลัก ๑๐๐ ปีนี้ คุยเหตุนี้ก่อนที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ฉะนั้นใครจะขอให้สภาฯ ไต่พิจารณาว่า ตามที่คณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตมานั้นควรจะรับไว้พิจารณาหรือไม่ และเมื่อรับไว้แล้วจึงสมควร จะไต่พิจารณาร่างนี้

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ไต่ฟังคำแถลงของท่าน ประธานกรรมการก็รู้สึกถึงความเจตนาดีต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ว่าในทางระเบียบซึ่งเราได้เคยปฏิบัติกันมาแล้ว เราทำกันไม่ได้ เราถือเป็นระเบียบปฏิบัติ

ภายตัวมาแล้ว ในการที่เราจะเพิ่มเติมอีกไปจากหลักที่เสนอมาเราไม่เคยยอมให้
 แก้ไขหลักการเลย เช่นนี้เป็นต้น ในการที่จะแก้หรือไม่แก้ และแก้หรือไม่แก้มันมัน
 จะไม่กราบเรียนอะไร แต่ว่าถ้าเรายอมรับหลักการอย่างที่คุณกรรมการเสนอ
 มานี้แล้ว ปัญหาที่ยากในภายหลังจะมีขึ้นเสมอ ๆ และจะต้องนำเขามาสู่สภา ฯ นี้
 และปัญหานี้เป็นตัวอย่างครั้งแรกซึ่งจะต้องปฏิบัติต่อไปในอนาคตอีก เช่นสมมติว่ามี
 เสนอกฎหมายอาชญาแก้ไขเข้ามา ๒ - ๓ มาตรา คณะกรรมการเห็นว่า ควรจะ
 แก้ไขมาตราอื่น ๆ ด้วยอีกหลาย ๆ มาตรา จึงเสนอเข้ามาขอให้สภา ฯ พิจารณา
 คราวเดียว พฤศจิกายนนี้ถ้าเรายอมรับหลักการนี้แล้วก็เท่ากับให้คณะกรรมการ
 เป็นผู้เสนอกฎหมายใด ก็ว่ากฎหมายที่รัฐบาลไม่ได้เสนอมาย่างหนึ่ง หรือสมาชิก
 ไม่ได้เสนอมาย่างหนึ่ง ถูกต้องตามข้อบังคับการประชุม แต่เมื่อส่งไปถึงคณะกรรมการ
 ธิการ ฯ เขียนอะไรทำอะไรมาเป็นกฎหมายเพิ่มเติมมานอกจากหลักการก็ได้
 ฉะนั้นเห็นว่าเป็นการผิดข้อบังคับซึ่งสภา ฯ จะรับไว้พิจารณาไม่ได้เลยถ้าหากว่าสภา ฯ
 นี้จะรับไว้พิจารณาแล้ว ปัญหาที่ยากในภายหลังจะเกิดขึ้นมากเพราะเหตุว่าคณะกรร
 มาธิการโดยปกติที่ไปประชุมกันทุก ๆ คณะแล้วยอมที่จะต้องมีความเห็นไม่ค่อย
 ตรงกัน บางครั้งก็อาจมีความเห็นแก้ไขเกินเลยไปจากเท่าที่ผู้เสนอได้เสนอมานะ จะ
 เป็นรัฐบาลก็ดีหรือว่าจะเป็นสมาชิกคนหนึ่งคนใดเสนอมาก็ดี เช่นนี้แล้วก็ยอมถือเอา
 การเสนอกฎหมายนั้นได้เพิ่มอีกทางหนึ่ง คือมาจากกรรมการเป็น ๑ ทางขึ้น
 เพราะข้อบังคับการประชุมของเรา ผู้ที่จะเสนอกฎหมายเข้ามาให้สภา ฯ พิจารณา
 ได้มี ๒ ทาง คือรัฐบาลหรือสมาชิกเท่านั้น แต่ว่าเรายอมรับหลักการนี้เพิ่มอีก
 ทางหนึ่ง คือหมายความว่า คณะกรรมการมีสิทธิเสนอกฎหมายใดซึ่งมันไม่เห็นด้วย
 ถึงแม้จะมีเจตนาดีตั้งที่ผ่านประธานกรรมการเสนอก็คงดี แต่ว่าเราไม่มีโอกาส
 ใดๆ เพราะเหตุว่าสิ่งที่บกพร่องอยู่ที่ข้อแก้ไขมาเสียตามเดิมเพื่อให้ออกตาม
 ข้อบังคับในการประชุมจะเป็นการเหมาะสมกว่าดีกว่าที่จะแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นอย่างผิด
 ระเบียบแบบแผน และในการที่ใดหมายเทศมานั้นก็แสดงให้เห็นว่า ผู้แก้ไขอยู่แล้ว
 เป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบ แต่อยากจะทำให้สภา ฯ ใดพิจารณา เพราะฉะนั้น
 ฉะนั้นจึงอยากจะเรียนกับสภา ฯ ว่า สภา ฯ จะพิจารณาไม่ได้เลย เพราะเหตุว่า

กรรมวิธีการไม่มีหน้าที่ที่จะทวงเสนาออกกฎหมายขึ้นมา จะถือเอาการแก้ไขเป็นเครื่องประกอบกันขึ้นมา เพื่อให้ได้พิจารณาแล้วจะทำใดก็ต่อเมื่อมีหลักการอันเดียวกัน แต่หลักการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากแล้ว ฉะนั้นว่าทำไมได้ . . . จริ่งอยู่สำหรับพระราชบัญญัติโบราณสถานนี้เป็นพระราชบัญญัติเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าพูดอย่างประมวลแพ่ง ๆ เราถือว่าเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันมีตั้งหลายพันมาตรา แกมมาตรา ๒ ขึ้นแล้ว คณะกรรมการก็ฉวยโอกาสเห็นว่ามาตรา ๒ นี้ไม่คล้ายกับมาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๐๐ เขียนเสียใหม่เช่นนี้ถ้าเราทำเช่นนี้แล้ว ต่อไปภายหลังจะมีเรื่องยุ่งยากมาสู่สภา ๆ มากขึ้น จึงขอเสนอวาระร่างพระราชบัญญัตินี้ขอให้ส่งคืนคณะกรรมการไปพิจารณาเสียใหม่ตามขอบังคับ ใครเห็นควยไปกรับรอง

ร.ท. ประจวบ มหาขันธ นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ รับรอง

นายเคื่อน มุนนาค (ประธานกรรมการ) . . . ไม่ใช่กรรมการจะเสนอร่างพระราชบัญญัติใหม่ ฉันทัดเสนอแล้วซึ่งเป็นความเห็นของสภา ๆ . . . ถ้าสภา ๆ เห็นว่าผิดแล้วสภา ๆ จะไม่พิจารณาก็เป็นเรื่องของทางสภา ๆ เป็นเรื่องเพียงเท่านั้น เพราะฉะนั้นที่ไล่ไว้เช่นนี้ก็เพราะว่าผิดอย่างเห็นคำตำจริง ๆ . . . จะปล่อยให้ผิดทั้ง ๆ ที่เรารูว่าผิดและจะปล่อยให้ผิดต่อไป . . . เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอมารุ่สภา ๆ แคววสภา ๆ ไม่เอามาตรา ๒ ทวิแล้วก็ชี้คออกเสียก็ได้ . . . เพราะวาระร่างต่าง ๆ ก็พิจารณาเสร็จมาแล้ว

นายเฉลว เทาลานนท์ (ตรวค) . . . เนื่องจากตามที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงมาและสมาชิกผู้หนึ่งได้คัดค้านนั้น . . . ฉันทเห็นว่าเพื่อความเรียบร้อยและไม่ถือระเบียบนี้ต่อไปในสภา ๆ นี้ . . . เพื่อไม่ให้เสียเวลามากมายนัก . . . ถ้าหากว่ารัฐบาลถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ไปก่อนแล้วก็ได้เสนอหลักการเพิ่มเติมขึ้นมา แล้วส่งให้คณะกรรมการพิจารณาใหม่ . . . สภา ๆ นี้ก็จะพิจารณาค้วยติได้ . . . และคงจะไม่เสียเวลามากนัก

นายผล แสนสระคี (กรรมวิธีการ) . . . ในฐานะที่ฉันทเป็นกรรมการและเป็นเลขานุการของคณะกรรมการชุดนี้ . . . และได้แก้ไขเสนอมารุ่สภา ๆ นี้ . . . ใครที่จะขอชี้แจงต่อท่านสมาชิกที่ใดของใจนั้น . . . ในเรื่องเหตุผลของการที่ว่าสภา ๆ นี้จะ

อนุมัติใดหรือไม่ก็นั้นสักเล็กน้อย

คือสำหรับเหตุผลว่าควรจะให้อย่างไร ท่านประธานกรรมาธิการก็โต้แย้งแล้ว แต่เมื่อใดฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกแห่งนครศรีอยุธยาเมื่อสักครู่นี้ บอกว่าการแก้ไขเช่นนั้นสภา ฯ นี้จะอนุมัติไม่ใดหรือ สภา ฯ ก็เหมือนไม่เคยอนุมัติเลย ความจริงคณะกรรมาธิการก็ระลึกอยู่ว่า การกระทำเช่นนี้เป็นภาระที่นอกเหนือหลักการซึ่งสภา ฯ นี้ไม่อนุมัติ แต่กรรมาธิการได้พบข้อผิดพลาดเช่นนั้น กรรมาธิการก็พยายามหาทางที่จะให้กฎหมายฉบับนั้นได้ถูกแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ดีคณะกรรมาธิการรับอยู่ว่า การกระทำเช่นนี้เป็นภาระแก้ไขเพิ่มเติมหลักการในพระราชบัญญัตินั้น ถ้าหากว่าสภา ฯ นี้ไม่อนุมัติให้เพิ่มหลักการในร่างพระราชบัญญัตินั้น ปัญหาจะเรียบร้อยไป คือสภา ฯ นี้คงให้อนุมัติการแก้ไขมาตรา ๒ ทวินี้ก็ลงไปโดยตัวดี แต่ที่สภา ฯ นี้ไม่เคยอนุมัตินั้น ฉันทักยังสงสัย เพราะจากการพิจารณาประมวลรัษฎากรแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ ที่ผ่านสภา ฯ เมื่อสมัยประชุมวันที่แล้วมานั้น ซึ่งท่านสมาชิกแห่งนครศรีอยุธยาได้เป็นกรรมาธิการร่วมอยู่ด้วย จากการแก้ไขในกรรมาธิการนั้น ท่านได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติและหลักการทั้งหมด แม้ว่าทางฝ่ายเสนอนั้นจะยอมให้สภา ฯ นี้แก้ไขหลักการแล้วก็ตามแต่ฉันเข้าใจว่าเป็นหลักการแห่งประมวลรัษฎากรแก้ไขเพิ่มเติม ไม่ใช่แห่งพระราชบัญญัติใหม่ซึ่งยังไม่เคยเสนอสภา ฯ นั้นเลย แต่พอแก้ไขกลับมาสู่สภา ฯ นี้ก็กลายเป็นพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งซึ่งไม่ใช่ประมวลรัษฎากรแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่สภา ฯ นี้ ไม่เคยรับหลักการไว้พิจารณา เลย แล้วคณะกรรมาธิการก็นำมาเสนอสภา ฯ นี้ได้ ถ้าหากว่าการเสนอเช่นนั้นจะมีผลได้ การเสนอกฎหมายใหม่ซึ่งสภา ฯ นี้ไม่ได้รับหลักการแล้ว ฉันทักยังสงสัยอยู่เหมือนกันว่า การแก้ไขเช่นนั้นจะเป็นการแก้ไขใดหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสภา ฯ นี้ไม่อนุมัติให้แก้ไขหลักการนี้ได้แล้วก็เห็นว่าเป็นการกระทำใด ในการที่สภา ฯ นี้จะพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติ สภา ฯ ย่อมจะระลึกถึงว่าการแก้ไขนั้นเป็นสิ่งสมควรหรือไม่ คือว่าขอความที่แก้ไขในกฎหมายนั้นเป็นสิ่งที่เหมาะสมควรจะแก้ไขหรือไม่ สภา ฯ ก็ย่อมจะใคร่ตรองด้วยเหตุผลว่าเป็นสิ่งที่ชอบหรือไม่ แล้วให้ความอนุมัติ ถ้าสภา ฯ นี้ไม่อนุมัติให้กรรมาธิการเพิ่มหลักการแล้วก็มี

ผลว่าคดีมาตรา ๒ ทวีออกทั้งหมด แล้วให้มีการแก้ไขสักรวรรกแก้ไขในมาตราอื่น ๆ ก็เป็นไปตามเดิม เป็นแค่เพียงถาษากรวาลภา ๆ ไมออนุมัติให้เพิ่มหลักการแล้ว ก็หมายความว่าคดีมาตรา ๒ ทวีออกเท่านั้นก็เป็นอันหมดไป ที่จะให้กรรมมาชิกวนำไปพิจารณาใหม่ นั้น เห็นว่าคณะกรรมการก็ไม่น่าจะนำไปพิจารณาใหม่เพราะว่าแก้ไขมาเรียบร้อยแล้ว

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านเลขาธิการกรรมการชี้แจงและเปรียบเทียบถึงร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลรัษฎากรที่ล่วงมานั้นความจริงในการที่จะแก้ไขอย่างไรก็ดีหรือไม่ก็นั่นก็กล่าวเมื่อถึงนั้นไม่ได้ตั้งใจสงสัยอะไร ฉะนั้นสงสัยในเรื่องแบบ แต่จะเอาแบบของพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลรัษฎากรมาเทียบกันนั้นไม่ได้ คือว่าพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลรัษฎากรนั้นเราได้ตกลงกันในที่ประชุมสภา ๆ ใหญ่ไปแล้วว่าเราจะต้องแก้ไขหลักการโดยมีเงื่อนไขวางไว้ ๒ ประการ คือว่า

- ๑. จะบังคับใช้เฉพาะเวลาสงคราม
- ๒. จะให้เงินบำรุงทองที่ไปจ่ายเงินเดือนกำนันผู้ใหญ่บ้าน ๓๕ เปอรเซ็นต์ และบำรุงทองที่ ๒๕ เปอรเซ็นต์

การพิจารณาในครั้งนั้นไม่ใช่เราทำอย่างนั้น คือว่าเราสั่งให้เจ้าหน้าที่ของสภา ๆ แปลรายงานการประชุมของท่านรัฐมนตรีที่โดยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงในสภานี้ไปเข้าพิจารณาในที่ประชุมกรรมการด้วย เพราะฉะนั้นเราจึงได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงใหญ่ไปจากความมุ่งหมายที่ได้ตกลงกันในสภา ๆ ใหญ่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปจากหลักการเดิมที่เสนอมา ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่ารัฐบาลโดยอมให้แก้หลักการและที่ประชุมสภา ๆ ยอมรับให้แก้หลักการแล้วเราจึงได้กระทำกันไว้ ทั้งนี้เทียบกับพระราชบัญญัติแล้ว พระราชบัญญัตินี้แต่เดิมไม่ได้พูดถึงถึงเรื่องหลักการ พูดกันถึงเรื่องโบราณสถาน คือป่วักดู อะไรพวกนี้ ไม่ได้พูดถึงถึงเรื่องหลักการเลย ซึ่งคณะกรรมการไปตรวจพบชอบกพรองก็แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมาซึ่งเป็นคนละหลักการต่างกับราวฟ้ากับดิน เพราะเหตุว่านั่นเขาเสนอเปลี่ยนแปลงหลักการเท่านั้น ที่นำมาเสนอแก้ไขต่าง ๆ นี้มาอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งความจริงที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงว่าเมื่อไปพบ

แล้วเห็นว่าไม่จริงใจแก้ไขมานั้น เเนะ จากเวลากระทั่งหันหันนั้นไม่ทราบว่าจะได้มีการแก้ไขนี้ก็ไม่ได้อุทิศพระราชบัญญัติโบราณสถาน พ.ศ. ๒๔๙๗ ก็จึงไม่แน่ว่าที่จะอภิปรายไปว่าของเก่าหรือของใหม่คืออย่างไรนั้นก็ยังไม่ได้อภิปรายไม่ได้ เพราะเหตุว่าท่านประธานกรรมาธิการชี้แจงที่แก้ดีกว่าเก่า ฉะนั้นก็ยากที่จะเชื่อว่าดีกว่าเก่า เพราะฉะนั้นฉันจึงได้พูดว่าไม่อยากจะพูดว่าดีหรือไม่ดี แต่ถึงอย่างไรในเรื่องระเบียบแบบแผนนั้นฉันอยากจะให้มีคงไว้และโคปรุปฏิบัติกันง่าย ๆ ถ้าหากว่าเราทำงานอะไรไม่พยายามรักษาระเบียบและข้อบังคับเสียเลยแล้วละก็ปัญหาที่ยุ่งยากเกิดขึ้น ในภายหลังมากขึ้น จริงอยู่สภา ฯ นี้เป็นสภา ฯ สูงสุดของชาติเมื่อพิจารณาอะไรเด็ดขาดก็ได้ อย่างในกรณีนี้สภา ฯ ยอมให้แก้ไขกันได้ แต่พูดถึงการที่จะกระทำและการปฏิบัติตาม กิจการของสภา ฯ นั้นเรามีระเบียบวางไว้ แต่ที่นี้เราไม่พยายามรักษาระเบียบ เราทำกันตามอัธยาศัยแล้วมาให้ประชุมสภา ฯ วินิจฉัย ๆ อย่างนี้ทำได้ แต่ขอให้ท่านทั้งหลายลองพิจารณาว่า การทำไปคำระเบียบข้อบังคับกับทำไม่ยอมด้วยข้อบังคับนั้นข้างไหนจะดีกว่ากัน เพราะฉะนั้นฉันอยากจะรักษาข้อบังคับไว้ และระเบียบแบบแผนไว้ การแก้ไขอย่างที่ได้เพิ่มเติมมาถ้าหากว่าบัญญัติโบราณสถานนั้นไม่เหมาะสมจะเสนอแก้ไขขึ้นมาเสียใหม่ในภายหลังก็ได้ไม่ขัดข้องอะไร เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ฉันคิดว่ายังไม่ควรรับไว้พิจารณา และคิดว่าเพื่อความสะดวกแก่การแก้ไขของคณะกรรมการ จึงอยากจะให้ยื่นไปพิจารณาเสียใหม่ แต่คณะกรรมการเห็นว่าจะตัดออกได้ ฉะนั้นไม่ว่าอะไร แต่ที่จะให้คงไว้ต่อไปไม่ว่าจะรับไว้เลยขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายระลึกรู้ ถ้าหากว่าเราทำเช่นนี้เรื่อย ๆ ไปแล้วพฤติกรรมเกิดขึ้นข้างหน้าเรื่อย ๆ จะมีอย่างที่คุณได้อภิปรายไว้หลายครั้งแล้วในเรื่องนี้ระเบียบนั้นจะต้องถือเป็นระเบียบแบบแผนกันต่อไปอีกข้างหน้า แล้วผลที่สุดมันก็ได้เป็นเรื่อย ๆ มาอย่างครั้งแรก ๆ คั้งแต่ขบวนนั้นนั้นก็เสนอแล้วว่าจะอย่าทำเลย เพราะจะไม่เหมาะสมต่อ ๆ มา พระราชบัญญัติก็ย้อนกลับมาเรื่อย ๆ คั้งที่ได้ทราบกันทุก ๆ คนแล้ว เพราะฉะนั้นเราขอรับกิจการที่กระทำโดยไม่ชอบด้วยระเบียบเช่นนี้เรื่อย ๆ ไปความเข้าใจของเราจะเกิดขึ้นภายหลัง ขอให้ท่านระลึกรู้

ประธานสภา ฯ ขอให้ประมุขวินิจฉัย ตามที่คณะกรรมการพิจารณาเพิ่ม
มาตรา ๒ หรืออีกมาตรา ๑ นี้ ควรจะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้เห็นว่าไม่ควรรับ
ไว้พิจารณา ให้คัดลอกเสียไปรษณียบัตรขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภา ฯ ผู้ใดเห็นควรรับไว้พิจารณาและพิจารณาควบไปกับ
พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ ไปรษณียบัตรขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔ คน

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าให้ตีตราตรา ๒ หรือออก
ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๒ ขอเสาชิงคารอาน

เสาชิงคารสภา ฯ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยโบราณสถาน ศิลปวัตถุ
และการพิทักษ์รักษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ มาตรา ๔ มีการแก้ไข
โดยกรรมาธิการ มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๗ ไม่มีการแก้ไข

เจ้าวรทัศน์ ๗ ลำพูน (ลำพูน) . ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ และ
ก็ได้รับหลักการในชั้นต้นตลอดถึงคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วก็ได้มีการเติมขอ -
ความ แต่ทางสภา ฯ เห็นว่าการเติมขอความเป็นการมีข้อบังคับ เพื่อความ
ปรองดองฉันอยากจะขอเรียนขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีก่อนไปแล้วขอให้เสนอเข้า
มาใหม่ เพราะถ้าไม่ก่อนไป เราปล่อยพระราชบัญญัติเรื่องนี้ออกไปไม่ได้ด้อย่าง
ไร

ประธานสภา ฯ ให้วาระที่ ๒ เสร็จไปแล้วเสียก่อน วาระที่ ๓
จะให้ความเห็นอย่างไรก็พูดกันใหม่

วาระที่ ๒ ผ่านไปแล้ว ในวาระที่ ๓ มีแต่ว่าจะลงมติเอาหรือไม่เอาเท่านั้น
เจ้าวรทัศน์ ๗ ลำพูน (ลำพูน) . นั้นขอเสนอให้รัฐบาลตั้งข้อสังเกตว่า

เราจะออกกฎหมายอย่างไรที่สภา ฯ ได้รับหลักการยังไม่เห็นสมควร เนื่องจากเหตุว่า

กฎหมายอันนี้ได้มีการเติมและทางสภา ฯ เราไม่เห็นด้วย เพราะเห็นว่าข้อบังคับ
 ครั้นเราจะออกกฎหมายชนิดนี้ไปก็เห็นว่าไม่มีประโยชน์เพราะขาดข้อความที่สำคัญนั้น
 จึงเห็นว่ารัฐบาลน่าจะถอนพระราชบัญญัตินี้แล้วเสนอมาใหม่

นายพล แสนสระดี (กรรมมาธิการ) : บางที่ท่านผู้พูดเมื่อก่อนจะยังไม่
 เข้าใจถึงการตีมาตรา ๒ ทวิออก เพราะการที่กรรมมาธิการอภิปรายเมื่อก่อนหมายถึง
 ความว่าอภิปรายของอนุมติสภา ฯ ขอเพิ่มหลักการ คือขอให้เพิ่มเป็นมาตรา ๒ ทวิขึ้น
 เมื่อสภา ฯ ไม่อนุมัติให้คณะกรรมมาธิการเพิ่มหลักการแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่
 คณะกรรมมาธิการพิจารณามานั้นก็คงเป็นไปตามรูปเดิม หมายความว่าส่วนอื่น ๆ ที่
 กรรมมาธิการพิจารณามาแล้วก็เป็นไปถูกต้องตามข้อบังคับแล้ว

ประธานสภา ฯ : ขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราช
 บัญญัตินี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าออกใช้เป็นกฎหมายได้
 ต่อไปร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางแยกจากทาง=
 หลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เข้าสนามบินดอนเมือง ในท้องที่อำเภอบางเขน
 จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางแยกจาก
ทางหลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เข้านามบึงคอนเมือง ในท้องที่

อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พุทธศักราช ๒๔๘๖

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางแยกจากทางหลวงสายหลักสี่ - ปาก
เกร็ด เข้านามบึงคอนเมือง ในท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร ให้แก
กรมทาง

เหตุผล

ในการสร้างทางแยกจากทางหลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เข้านามบึง
คอนเมือง ในท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร จำเป็นต้องจัดการเวนคืนอสัง
หาริมทรัพย์ และได้สำรวจที่ดินซึ่งต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เสร็จแล้ว จึงขอออกพระ
ราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระ
ราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๖ เพื่อกำเนินการสร้างทางต่อไป.

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางแยกจาก
ทางหลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เข้าสนามบินคอนเมือง
ในท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....

โดยที่สภาพแห่งราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ
สร้างทางแยกจากทางหลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เข้าสนามบินคอนเมือง ใน
ท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร ซึ่งกรมทางได้สำรวจไว้ซึ่งจะคงเวนคืนเสร็จ
แล้วตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม -
ทรัพย์ เพื่อสร้างทางแยกจากทางหลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เข้าสนามบิน
คอนเมือง ในท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามพระ
ราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลตลาดบางเขน อำเภอ
บางเขน จังหวัดพระนคร โดยมีแนวทางกว้าง ๕๐ เมตร โคนกรมทาง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราช -
บัญญัตินี้

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางแยกจากทาง
หลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เข้าสนามบินคอนเมืองในท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัด
พระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖ เหตุผลในการสร้างทางแยกจากทางหลวงสาย
หลักสี่ - ปากเกร็ด เข้าสนามบินคอนเมือง ในท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัด
พระนคร จำเป็นต้องจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และโค่นารวจที่ซึ่งต้องเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตาม
ความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช
๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ขอพิจารณาารวคเคียว

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอพิจารณาารวคเคียว เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ขอเสาชักการอ่าน

เสาชักการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางแยกจากทางหลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เข้าสนามบินคอนเมือง ในท้องที่
อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อ
สร้างทางแยกจากทางหลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เข้าสนามบินคอนเมือง ใน
ท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร ซึ่งกรมทางโค่นารวจที่ซึ่งจะต้องเวนคืน

เสร็จแล้วตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางแยกจากทางหลวงสายหลักสี่ - ปากเกร็ด เขาสนามบินคอนเมือง ในท้องที่อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าของที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดบางเขน อำเภอ บางเขน จังหวัดพระนคร โดยมีแนวทางกว้าง ๔๐ เมตร ให้แก่กรมทาง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : วาระที่ ๒ ผ่านไปแล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นวาระร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกเป็นกฎหมายบังคับได้ โปรดยกมือขึ้น สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าออกไซ้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปนี้รัฐบาลขอให้นวาระเบียบที่ ๔ ขึ้นพิจารณาาก่อนวาระที่ ๗ คือร่างพระราช

บัญญัติยุวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ของรัฐบาล

ที่ประชุมอนุมัติ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเยาวชนแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๕๕๖

หลักการ

รวมการคุ้มครองและการดูแลเป็นองค์การเดียวกัน โดยเรียกว่า
"องค์การเยาวชนแห่งชาติ"

เหตุผล

๑. เพื่อฝึกและอบรมเยาวชนแห่งชาติ ซึ่งจะต้องรับช่วงในการรักษาบำรุงและ
เทอดชาติให้เป็นพลเมืองดี มีความเข้มแข็งทั้งกายและใจ ประกอบด้วยเป็นผู้มีวินัย
อันดีงาม

๒. เนื่องจากความแปรผันในสถานการณ์ของโลกทั่วไปในปัจจุบันนี้ การ
คุ้มครองและการดูแลควรรวมจัดเป็นองค์การเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับ
คดียิ่งขึ้นทันกับสถานการณ์

๓. การคุ้มครอง... เด็กในจังหวัด... ที่ได้รับการศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยม
ปีที่ ๔ ขึ้นไปเข้าเป็นเยาวชนทหารได้ ส่วนชั้นต่ำกว่านั้นก็เข้าเป็นลูกเสือ ซึ่งทั้งนี้เวลา
รับการอบรมทางเยาวชนทหารไม่มากนัก และเด็กมีอายุค่อนข้างสูงไป การศึกษา
มีชั้นหรืออบรมทางคำสั่งใจแก่เด็กที่ม้วยวัยสูงเสียแล้ว ขอมไม่แนบแน่น หากใครกระทำ
ตั้งแต่เข้าวัยเป็นต้นไป จะกระทำให้จิตใจมั่นคง แนบแน่นอย่างจริงจัง การรวมการ
ดูแลและการคุ้มครองเป็นองค์การเดียวกัน จะสามารถบรรลุถึง-ผลดังกล่าวได้
ด้วยดี และจะประสานกิจกรรมระหว่างงานทั้งสองประเภทนี้ ให้ดำเนินไปในแนว
เดียวกันและต่อเนื่องกันโดยสิ้นเชิง

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ
ยุวชนแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรวางระเบียบการฝึกและอบรมยุวชน
แห่งชาติให้เหมาะแก่ความต้องการของประเทศ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยลูกเสือ เครื่องแบบลูกเสือ เครื่องแบบ
ยุวชน และบรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับและระเบียบอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว
ในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้เท่าที่เกี่ยวกับกระทรวงนั้น ๆ
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การยุวชนขึ้นเป็นหน่วยงานเมือง เรียกว่า "องค์การยุวชนแห่งชาติ" มีอำนาจและหน้าที่ฝึกและอบรมกุลบุตรกุลธิดาให้เป็นพลเมืองดี มีความเข้มแข็งทั้งกายและใจ ประกอบด้วยเป็นผู้นับวันยืนอันค้ำจาม และให้องค์การนี้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๖ องค์การยุวชนแห่งชาติ แบ่งส่วนราชการดังนี้

- ๑. หน่วยลูกเสือ
- ๒. หน่วยยุวชนทหาร

หมวด ๒

การปกครองส่วนกลาง

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บัญชาการยุวชนแห่งชาติโดยตำแหน่ง มีอำนาจบังคับบัญชายุวชนแห่งชาติ แต่งตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ยุวชนแห่งชาติ

ให้นายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นรองผู้บัญชาการยุวชนแห่งชาติ โดยตำแหน่ง มีอำนาจบังคับบัญชายุวชนแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยยุวชนทหาร

ให้นายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นรองผู้บัญชาการยุวชนแห่งชาติโดยตำแหน่ง มีอำนาจบังคับบัญชายุวชนแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยลูกเสือ

รองผู้บัญชาการยุวชนแห่งชาติขึ้นตรงต่อผู้บัญชาการยุวชนแห่งชาติ

มาตรา ๘ ให้กระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกอบรมและปกครองบังคับบัญชายุวชนแห่งชาติที่เป็นยุวชนทหาร โดยมีกรมเตรียมการทหารเป็นกรมเจ้าหน้าที่

มาตรา ๙ ให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่รับผิดชอบในการอำนวยความสะดวกอบรมและปกครองบังคับบัญชายุวชนแห่งชาติที่เป็นลูกเสือ โดยมีกรมพลศึกษาเป็นกรมเจ้าหน้าที่

หมวด ๓
การปกครองส่วนภูมิภาค

- มาตรา ๑๐ ให้จัดการปกครองยุวชนแห่งชาติในสวภูมิภาค ดังนี้
๑. จังหวัดยุวชน มีเขตตามเขตท้องที่ของจังหวัด
  ๒. อำเภอยุวชน มีเขตตามเขตท้องที่ของอำเภอ

ส่วนที่ ๑

จังหวัดยุวชน

มาตรา ๑๑ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้อำนวยการจังหวัดยุวชน โดย
 ตำแหน่ง ให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ช่วยโดยตำแหน่งในกิจการทั่วไป และให้คลัง
 จังหวัดเป็นผู้ช่วยโดยตำแหน่งในกิจการทรัพย์สินของคการยุวชนแห่งชาติของจังหวัดนั้นๆ
 ให้คณะกรรมการจังหวัดเป็นที่ปรึกษาของผู้อำนวยการจังหวัดยุวชนในกิจการทั่ว
 ไปของจังหวัดยุวชนนั้น ๆ

มาตรา ๑๒ จังหวัดยุวชนขึ้นอยู่กับกรมเตรียมการทหารหรือกรมพลศึกษาแล้ว
 แตกกรณี

ส่วนที่ ๒

อำเภอยุวชน

มาตรา ๑๓ ให้นายอำเภอเป็นผู้อำนวยการอำเภอยุวชนโดยตำแหน่ง ให้
 ศึกษาธิการอำเภอเป็นผู้ช่วยโดยตำแหน่งในกิจการทั่วไป และให้สมุหบัญชีอำเภอ
 เป็นผู้ช่วยโดยตำแหน่งในกิจการทรัพย์สินของคการยุวชนแห่งชาติของอำเภอนั้น ๆ
 ให้คณะกรรมการอำเภอเป็นที่ปรึกษาของผู้อำนวยการอำเภอยุวชนในกิจการทั่ว
 ไปของอำเภอยุวชนนั้น ๆ

มาตรา ๑๔ อำเภอยุวชนขึ้นอยู่กับจังหวัดยุวชน

หมวด ๔

ลูกเสือและยุวชนทหาร

มาตรา ๑๕ การเข้าเป็นหรือออกจากลูกเสือหรือยุวชนทหาร การแบ่งประเภทลูกเสือและยุวชนทหาร การจัดตั้งหรือยุบหน่วยย่อยแห่งหน่วยลูกเสือหรือหน่วยยุวชนทหาร ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ บรรดายุวชนทหารที่มีอายุย่างเข้าสิบห้าปีในปีพุทธศักราชใดต้องไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีสำหรับกองอาสาสมัครประจำท้องถิ่นที่อำเภอท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของตนภายในเดือนพฤศจิกายนของปีพุทธศักราชนั้น แต่ถ้าเขาเป็นยุวชนทหารเมื่อพ้นกำหนดเวลาที่ควรจะไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีดังกล่าวแล้ว ต้องไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีเช่นว่านั้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เขาเป็นยุวชนทหาร

ยุวชนทหารที่ไม่สามารถจะไปแสดงตนเพื่อลงบัญชี ต้องให้บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและพอจะเชื่อถือได้ไปแจ้งแทน ให้คณะกรรมการอำเภอสอบสวนให้แน่ชัดแล้วลงบัญชีไว้

หากมีเหตุสุควิสัย ให้ขยายเวลาออกไปอีกสามสิบวันนับแต่วันที่เหตุสุควิสัยนั้นได้ฉานพ้นไปแล้ว

เมื่อได้ลงบัญชีตามมาตราแล้ว ให้คณะกรรมการอำเภอออกใบสำคัญหรือใบรับใหญ่ของลงบัญชีไว้เป็นหลักฐาน หากใบสำคัญหรือใบรับชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ เพื่อขอรับใบแทน

มาตรา ๑๗ ถ้ายุวชนทหารที่ได้ลงบัญชีตามมาตราก่อนและอายุไม่เกินยี่สิบสองปี ย้ายภูมิลำเนา ให้แจ้งการย้ายภูมิลำเนายุวชนทหารแก่คณะกรรมการอำเภอท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันย้าย แต่ถ้าย้ายไปอยู่ในท้องที่อำเภออื่น ให้แจ้งการย้ายแก่คณะกรรมการอำเภอท้องที่นั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันย้ายไปถึงอีกด้วย เว้นแต่เจ้าบ้านที่ผู้นั้นย้ายออกไปและย้ายเข้ามาจะได้แจ้งภูมิลำเนายุวชนทหารแทนภายในกำหนดเวลาตามมาตราแล้ว

มาตรา ๑๘ ภูมิลำเนายุวชนทหาร ได้แก่ภูมิลำเนาของผู้แทนโดยชอบธรรม

หรือผู้อุปการะเลี้ยงดู แล้วแต่กรณี

ถ้าผู้มีลำเนาของผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อุปการะเลี้ยงดูไม่ปรากฏ ให้ถือเอาผู้มีลำเนาที่ยุวชนทหารนั้นไ้คลงบัญชีสำมะโนครัวไว้

ผู้มีลำเนาของยุวชนทหารใหม่ใดแต่เพียงแห่งเดียว

มาตรา ๑๘ ยุวชนทหารที่มีความประสงค์จะเปลี่ยนผู้มีลำเนาที่อยู่ในอำเภอที่ตนตั้งทำการหาเลี้ยงชีพประจำอยู่หรือมามีถิ่นที่อยู่เป็นหลักแหล่งก็ยอมทำใด โดยแจ้งความจำนงควยตนเองต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ที่ตนมีความประสงค์จะเปลี่ยนผู้มีลำเนาใหม่นั้น

มาตรา ๒๐ ยุวชนทหารที่ไ้คลงบัญชีสำหรับกองอาสาสมัครตามมาตรา ๑๖ แล้ว ถ้าไ้เปลี่ยนชื่อตัวก็ ชื่อสกุลก็ หรือทั้งชื่อตัวและชื่อสกุลก็ ในหน้าหลักฐานไปแจ้งต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ที่ตนไ้คลงบัญชีไว้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันไ้รับอนุญาตให้เปลี่ยนไ้

มาตรา ๒๑ ยุวชนทหารซึ่งยังไม่ถูกเรียกเข้าเป็นทหารกองประจำการนั้น - หากไ้คลงบัญชีสำหรับกองอาสาสมัครหรือแจ้งผู้มีลำเนาใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว - ให้ถือว่าไ้ปฏิบัติความกฎหมายว่าควยการรับราชการทหาร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๒ ยุวชนทหารนับแต่วันไ้ไ้คลงบัญชีตามมาตรา ๑๖ แล้ว และอายุไม่เกินยี่สิบสองปี มีหน้าที่เข้าประจำรับราชการยุวชนทหารตามความตองการขององค์การยุวชนแห่งชาติ

มาตรา ๒๓ การที่จะเรียกยุวชนทหารเข้าประจำรับราชการยุวชนทหาร - อย่างไร เมื่อไ้ไ้ให้เป็นไปตามความตองการขององค์การยุวชนแห่งชาติ และให้ องค์การยุวชนแห่งชาติแจ้งความตองการนั้นไปให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่ทราบ - ควย

มาตรา ๒๔ เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่ไ้รับแจ้งการเรียกยุวชนทหาร จากองค์การยุวชนแห่งชาติแล้ว ให้สั่งให้คณะกรรมการอำเภอดำเนินการเรียกหรือ ออกหมายเรียกตามบัญชีของอาสาสมัครตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ แล้วแต่กรณี

หมวด ๕

วินัย

มาตรา ๒๕ วินัยยุวชนแห่งชาติ คือระเบียบแบบแผนและขนบธรรมเนียม
ขององค์การยุวชนแห่งชาติที่ยุวชนแห่งชาติต้องประพฤติและปฏิบัติตาม

มาตรา ๒๖ วินัยเป็นหลักสำคัญที่สุดสำหรับยุวชนแห่งชาติ ซึ่งจักต้องรักษา
โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิด และจักต้องรับทัณฑ์

ตัวอย่างการกระทำผิดของวินัยยุวชนแห่งชาติ มีดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง ขอบบังคับขององค์การยุวชนแห่ง
ชาติ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา วัฒนธรรม วินัยนิยม หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต หรืออาศัยหน้าที่ในทางที่ไม่
สมควร จะเป็นโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม เพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือ
ผู้อื่น

(๓) แสดงความคิดเห็นของตนเองโดยเปิดเผยอันอาจเป็นภัยต่อประเทศ -
หรือก่อให้เกิดความลำบากยากต่อการบังคับบัญชา หรือประพฤติตนขัดต่อความสงบ
เรียบร้อยของประชาชน

(๔) พยายามปิดบังความผิดของตน

(๕) คือ เกียจคร้าน เฉื่อยชา ละทิ้ง หลักเลี้ยงหรือเส้นเลือดหน้าที่

(๖) เปิดเผยความลับในราชการ

(๗) ไม่ระมัดระวังเป็นเหตุให้ทรัพย์สินที่ใช้ในราชการหรือเพื่อสาธารณะ -
ประโยชน์เสียหาย

(๘) ก่อให้เกิดความสามัคคี

(๙) ปฏิบัติการตามผู้บังคับบัญชาเหนือตนโดยไม่ได้รับอนุญาต

(๑๐) กล่าวเท็จ

(๑๑) ไม่ตั้งเตือนสั่งสอนผู้อยู่ใต้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่กระทำผิด

(๑๒) ไซกิริยา วาจา หรือประพฤติไม่สมควร หรือกระทำอย่างอื่นใด อันอาจ
จะเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของยุวชนแห่งชาติ

(๑๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามที่
เจ้าหน้าที่เรียกข้อความมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๕ ผู้บังคับบัญชาหน้าที่ระวางรักษาวินัยยุวชนแห่งชาติที่ตนเป็นผู้บังคับ
บัญชาอยู่นั้นโดยทวิชั้น

หมวด ๖

การลงทัณฑ์

มาตรา ๒๘ ทัณฑ์ที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดต่อวินัยยุวชนแห่งชาติ กำหนดไว้เป็น

๓ สถาน

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) คำหนิโทษ
- (๓) ทัณฑ์กรรม

มาตรา ๒๙ "ภาคทัณฑ์" คือการเรียกตัวมาวางแล้วมันตักใจ หรือให้
ทำทัณฑ์บนไว้ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดอันควรต้องรับทัณฑ์ แต่ไม่ถึงกับคำหนิโทษ และมี
เหตุอันควรปรานี จึงเป็นแต่แสดงข้อผิดของผู้นั้นให้ปรากฏไว้

"คำหนิโทษ" คือคำหนิการกระทำความผิดในที่ประชุมของยุวชนแห่งชาติในหน่วย
นั้น ๆ หรือคำหนิการกระทำความผิดเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบทั่วกัน ในกรณีที่ผู้กระทำความ
ผิดอันควรต้องรับทัณฑ์ แต่ไม่ถึงทัณฑ์กรรม

"ทัณฑ์กรรม" คือการให้ทำการสุชา การโยธา หรืองานอื่นทำนองเดียวกัน
เพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งผู้กระทำความผิดต้องปฏิบัติอยู่แล้ว

มาตรา ๓๐ อำนาจการลงทัณฑ์แก่ผู้กระทำความผิดนั้น ให้เป็นไปตามตาราง
กำหนดการลงทัณฑ์ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์ตามที่ระบุไว้ในตารางกำหนดการลงทัณฑ์ท้าย
พระราชบัญญัตินี้ ในรวมถึงผู้ที่มีตำแหน่งอันใดประกาศเทียบไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ผู้มีอำนาจลงทัณฑ์จะสั่งลงทัณฑ์ใดเพียงครั้งละสถานเดียวหากผู้
ใดกระทำความผิดหลายอย่าง จะเลือกลงทัณฑ์สถานใดหนักก็ได้

มาตรา ๓๓ ก่อนที่จะสั่งลงทัณฑ์ครั้งแรกต้องพิจารณาให้ปรากฏข้อผิดแน่นอน - เสียก่อน แล้วจึงสั่งลงทัณฑ์ทันที แต่ของระวางอย่าให้เป็นการลงทัณฑ์โดยอคติ ทั้งต้องชี้แจงให้ผู้กระทำผิดทราบทั่วทำผิดในข้อใด เพราะเหตุใดด้วย ถ้าการผิดวินัยนั้นเกินอำนาจที่จะสั่งลงทัณฑ์เอง ก็ให้รายงานการชี้แจงการผิดนั้น ทั้งมีความเห็นประกอบว่าควรลงทัณฑ์สถานใด เพียงใด เสนอความสำคัญชั้นจนถึงผู้มีอำนาจสั่งลงทัณฑ์สถานนั้น

มาตรา ๓๔ ถ้าความปรากฏว่า มีเหตุสมควรที่จะเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงทัณฑ์ผู้สั่งลงทัณฑ์ หรือมีอำนาจบังคับบัญชาชั้นเหนือผู้สั่งลงทัณฑ์ มีอำนาจที่จะเพิ่ม ลด หรือยกทัณฑ์นั้นได้ แต่หาเพิ่มทัณฑ์แล้ว ทัณฑ์ที่สั่งเพิ่มนั้นรวมกับที่สั่งไว้เดิมคงไม่เกินอำนาจของผู้สั่งใหม่

หมวด ๓

เครื่องแบบยุวชนแห่งชาติ

มาตรา ๓๕ เครื่องแบบยุวชนแห่งชาติ คือ เครื่องแบบทั้งหลายที่กำหนดให้ยุวชนแห่งชาติ ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ยุวชนแห่งชาติแต่ง รวมทั้งเครื่องหมายตำแหน่ง เหล่า จำพวก สังกัด และส่วนประกอบอื่น ๆ

ผู้มีสิทธิแต่ง เครื่องแบบยุวชนแห่งชาติได้ คือ ยุวชนแห่งชาติ ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ยุวชนแห่งชาติ

มาตรา ๓๖ ลักษณะ ชนิด ประเภทและการแต่ง เครื่องแบบยุวชนแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะแต่ง เครื่องแบบยุวชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ง เครื่องแบบ หรือแต่งเลียน เครื่องแบบ เช่นวานี้ หรือจัด หรืออุกหนุ่นใหญ่ใด กระทำการดังกล่าวแล้ว ถ้ากระทำเพื่อหลอกล่อผู้อื่น เชื่อว่าเป็นยุวชนแห่งชาติ หรือผู้มี

ตำแหน่งหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดของระหว่างโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

หมวด ๘

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๘ บรรดาทรัพย์สินตลอดทั้งสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของคณะลูกเสือแห่งชาติ ให้ตกเป็นขององค์การยุวชนแห่งชาติ

.....

.....

ตารางกำหนดการลงพื้นที่

ผู้มีอำนาจลงพื้นที่	กำหนดการลงพื้นที่		
	ภาคพื้นที่	คำนิโทษ	พื้นที่
• ผู้บัญชาการยุทธนาแห่งชาติ	ใต้	ใต้	๑๔๔
• รองผู้บัญชาการยุทธนาแห่งชาติ	"	"	๘๖
• เจ้ากรมเตรียมการทหาร	"	"	๔๔
• อธิบดีกรมพลศึกษา	"	"	๒๔
• ผู้บังคับการ	"	"	๑๒
• ผู้บังคับกองพัน	"	"	๖
• ผู้บังคับกองร้อย	"	"	๓
• ผู้บังคับหมวด	"	"	ไม่
• ผู้บังคับหมู่	"	ไม่ได้	ไม่

หมายเหตุ การลงพื้นที่ทงกรมให้ลงวันละไม่เกินหกชั่วโมงนอกเวลาเรียนหรือเวลาประกอบอาชีพ.

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติ ในหลักการก็คือรวมยุวชนทหารและการ
ลูกเสือเป็นองค์การเดียวกัน โดยเรียกว่า "องค์การยุวชนแห่งชาติ"

สำหรับในเหตุผลก็เพื่อฝึกและอบรมยุวชนแห่งชาติ ซึ่งจะต้องรับช่วงในการ
ในการรักษาบำรุงและเทิดทูนชาติให้เป็นพลเมืองดี มีความเข้มแข็งทั้งกายและใจ
ประกอบควยเป็นผู้มีวินัยอันดีงาม นอกจากนี้ให้รวมองค์การเข้ามาเพื่อความสามัคคี
และให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ และในประการที่ ๓ ก็คือการอบรมยุวชนนั้นเราทำใน
มีชัยมปลาย ซึ่งมีชัยมคนและประดมเรายังหาได้ทำไม เพราะฉะนั้นในการอบรม
ยุวชนตั้งแต่ชั้นประถมจึงได้ให้รวมองค์การนี้

หลักการและเหตุผลตามที่ใคร่แจ้งมาแล้วนั้น สำหรับพระราชบัญญัติเกิมนี่ได้
ตราเป็นพระราชกำหนด แต่เห็นว่าใกล้จะเปิดสภา ฯ อยู่แล้ว จึงได้เปลี่ยนไปเป็น
เสนอพระราชบัญญัติ แต่ทางคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ใช้เวลาเกือบ ๑ เดือนในการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติด้วยความรอบคอบตลอดมา จึงได้เสนอสภา ฯ มาในวันนี้
และมีเวลาน้อย ความจริงพระราชบัญญัตินี้ควรจะออกมานานแล้ว เพราะทางราชการ
ทหารและกระทรวงศึกษาธิการอยากจะดำเนินการทันสำหรับความสำคัญ ในพระราช
บัญญัตินี้ ในแง่นโยบายของรัฐบาล ฯ มีนโยบายที่จะรวมกำลังทุกส่วนของชาติ และ
ในส่วนนี้คือในด้านเด็กยุวชนของชาติเพื่อเป็นปึกแผ่นเพื่อสร้างชาติ และในการบำรุง
กำลังของประเทศและในการป้องกันประเทศ ในพระราชบัญญัตินี้จะเห็นว่าเป็นการ
วางรากฐานของการทำงานในเบื้องหน้าและเป็นการทำงานต่อเนื่องกันระหว่าง -
การศึกษาและการทหาร นอกจากนี้กิจการของยุวชนแห่งชาติก็เป็นหน่วยหนึ่งแห่งกำลัง
ทหารดังจะเห็นได้ว่า เวลานี้เรามีกองพลยุวชนทหารขึ้นแล้ว ความสำคัญต่าง ๆ ก็
ได้เขียนโดยย่อ ๆ ตามลำดับมาตรา

มาตรา ๑ ทั้งองค์การยุวชนขึ้นเป็นองค์การ เมืองอยู่ในบังคับบัญชาของท่าน
นายกรัฐมนตรี

ในหมวด ๒ และหมวด ๓ ว่าด้วยการปกครอง การปกครองในส่วนกลางและ
ส่วนภูมิภาค สำหรับในส่วนกลางนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชามีรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองผู้บัญชาการโดย
 ตำแหน่ง และมอบการอบรมในวิชาเฉพาะ โดยเฉพาะวิชาทหารให้เจ้ากรมยุวชน
 ทหารซึ่งมีกรมเตรียมการทหาร สำหรับในคานลูกเสือก็ตั้งให้อธิบดีกรมพลศึกษาคง
 ดำเนินการอบรมต่อไป ในส่วนภูมิภาคเราอบรมตามพระราชบัญญัติลูกเสือแก้ไขร่าง
 เติมโดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับระเบียบและข้อบังคับของทหารที่มีอยู่ ในสารว่าด้วย
 ของพระราชบัญญัตินี้ก็คือรวมองค์การลูกเสือกับยุวชนแห่งชาติเป็นองค์การ เดียวลูกเสือ
 ในยุโรปเลิกไปหมดมียุวชนอย่างเดียว แต่ในทางนโยบาย รัฐบาลคิดว่าเพื่อรักษา
 ค่านานไว้ ลูกเสือก็ทำอะไรช้อมามากคิดว่าอาจจะเอาไว้ แต่ในส่วนการอบรม การฝึก
 ฝึกให้เป็นระเบียบเดียวกันไปซึ่งจะเป็นรากฐานของการทหารต่อไป

หมวดต่อไปว่าถึงหมวดที่ ๔ หมวดที่ ๔ เป็นหมวดสำคัญที่สุดในพระราชบัญญัติ
 คือว่าถึงลูกเสือและยุวชน คือมาตรา ๑๖ ว่าถึงการจดทะเบียนเขาเป็นกองอาสาสมัคร
 ประจำท้องถิ่น และในมาตรา ๑๗, ๑๘, ๑๙, และ ๒๐ นั้นเกี่ยวกับการย้ายภูมิลำเนา
 และเปลี่ยนชื่อ ทั้งนี้ก็โดยอนุโลมตามการจดทะเบียนรับราชการทหาร แต่ชักเงาลงมา
 ให้เหมาะสมและสะดวกที่สุด เพื่อสะดวกแก่การปฏิบัติและไม่เป็นภาระจนเกินไปนอก
 จากนั้นมาตรา ๒๑ ผู้ที่ใดเขาเป็นยุวชนทหารถ้าใดจดทะเบียนกองอาสาสมัครแล้ว
 ก็ให้ถือว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแล้วโดยอนุโลม จะเห็น
 ว่าพระราชบัญญัตินี้มีการประสานงานกับพระราชบัญญัติรับราชการทหารโดยใกล้ชิดและ
 เป็นรากฐานของการอบรมจิตใจในการดำเนินการทหารต่อไปในเมืองหน้า เพราะ
 ฉะนั้นจึงได้แก่ชื่อกรมยุวชนทหาร เป็นกรมเตรียมการทหารตามที่นิยมใช้ในต่างประเทศ
 ในเรื่องการจดทะเบียนนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะทุกวันนี้ไม่มีพระราชบัญญัติอัน
 ใดควบคุมและคุ้มครองให้สมบูรณ์ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีกฎหมาย
 ครบถ้วนไว้ให้เป็นบรรทัดฐานให้สมบูรณ์

ในหมวดที่ ๕ ที่ ๖ ว่าด้วยวินัยและการลงทัณฑ์ สำหรับวินัยว่าถึงหัวข้อ ๑๑
 ข้อว่าควรจะปฏิบัติอย่างไรนั้นเราก็โดยอนุโลมหลักการและแบบแผนระเบียบประเพณีที่
 ปฏิบัติทางทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางทหารมีความมุ่งหมายอย่างไรจะให้ทหารของ
 เรามีสัจอย่างไร เราก็อบรมเด็กมาแต่เล็กให้สอดคล้องกับความประสงค์ของทาง

ราชการทหารทุกประการ แต่ใคร่คิดลงไปหลายข้อให้เหมาะกับอายุและวัยที่จะอบรมได้ ส่วนในเรื่องการลงโทษก็เป็นธรรมดา เมื่อมีการบังคับบัญชา เมื่อมีวินัย ก็จำเป็นต้องมีบทบัญญัติที่จะลงโทษกันได้ แม้ทางพระก็มีการลงทัณฑ์เหมือนกัน เช่นอาบัติต่าง ๆ สำหรับในเรื่องนี้นั้นจะเห็นได้ว่าเดิมมีการลงโทษน้อยที่สุดก็กับบริเวณ ซึ่งนั้นก็ลดลงไปเหลือแต่เพียงว่าภาคทัณฑ์ คำหนีโทษ และมีการทัณฑ์กรรมทำงานเพียงวันหนึ่งไม่เกิน ๖ ชั่วโมง หวังไม่ให้เสียการอาชีพและการเรียน

ในข้อนี้ว่าถึงหมวดที่ ๙ และหมวด ๔ ว่าถึงเครื่องแต่งตัว และเรื่องบทกำหนดโทษผู้ที่ปลอมแปลงตามเงื่อนไซพระราชบัญญัติเดิมมีอยู่ไม่ได้อีก

หมวด ๔ คือบทเฉพาะกาล ว่าถึงบรรดาทรัพย์สินตลอดทั้งสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของคณะลูกเสือแห่งชาติ ใตลกเป็นขององค์การยุวชนแห่งชาติ ทรัพย์สินของลูกเสือซึ่งความจริงไม่มากมายนัก ซึ่งจะต้องปรับปรุงและโอนให้ลูกเสือ สำหรับพระราชบัญญัตินี้ ขอเรียนต่อสภา ฯ ว่า ทางรัฐบาลก็ได้มีนโยบายเห็นความสำคัญในการที่จะรวมกันเพื่อความสามัคคีและสมรรถภาพและเพื่อเป็นกำลังในการสร้างชาติและประเทศ โดยเฉพาะในยามสงครามนี้ สำหรับในค่านกฎหมายหลักการอื่น ๆ มีกรรมการหลายชุด ทางกระทรวงกลาโหมก็ตั้งกรรมการขึ้นชุด ๑ ในเรื่องนี้โดยเฉพาะมีนายพลโทภักย์สงคราม และนายพลตรีจรนศายุทธิ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ อีกรวมทั้งเจ้าหน้าที่เทคนิค ในการขึ้นทะเบียนในบัญชีกับทะเบียนทหารศึกต่อเนื่องกันเหล่านี้ก็ได้พิจารณาเป็นหลายด้าน ในค่านกรรมการในทางศึกษาทางมหาดไทยก็ได้รวมพิจารณาควมมีหัวหน้ากองกลางกับอธิบดีกรมพลศึกษา แต่ว่าได้พิจารณาทั้งในหลักและทั้งวิธีปฏิบัติโดยพระราชกฤษฎีกาก็ได้พิจารณาถึง มีการพิจารณากันวันละมาตราสองมาตรา กว่าจะพิจารณาเสร็จสิ้นเสนอมานในสภา ฯ ในวันนี้ รวมความว่าได้พิจารณาแล้วทุกแง่ทุกมุม ในทางแง่กฎหมายและทางปฏิบัติควม ซึ่งสรุปรวมความแล้ววว่าพระราชบัญญัตินี้ เป็นพระราชบัญญัติประสานงาน ในระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับในวงราชการทหารในอันที่จะอบรมให้พลเมืองของเรา คือว่าอบรมพลเมืองให้เป็นพลเมืองดี กับอบรมให้ เป็นทหารที่ดี เป็นของที่ต้องทำคู่กันไปตั้งแต่เด็ก ซึ่งสรุปความว่า ต้องการอบรมจิตใจวินัยและเลือกนักรบและความรักชาติ ที่ว่าให้

ยุวชนในวันนี้เป็นทหารที่ตีในวันหน้า ในส่วนข้อความอื่น ๆ นั้นก็ได้แถลงให้ฟังย่อ ๆ พอที่จะเป็นแนวให้พิจารณาได้ หวังว่าทางสภาฯ จะพิจารณาปรับหลักการด้วยดี

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอ้อม (นนทบุรี) พระราชบัญญัตินี้ฉันเห็นด้วยและเห็นว่ามีความเข้าใจในการที่รวบรวมยุวชนเป็นองค์การอันหนึ่งรวมลูกเสือไปไว้ด้วยกันนั้น แต่ใจโอนอานาจอยู่ในบังคับบัญชาท่านนายกรัฐมนตรี เพราะว่าหน่วยของกิจการนี้เป็นทหาร โดยตรงก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงว่าเป็นเหตุอันจริงจะต้องยอมมอบอำนาจอันนี้ให้อยู่ในบังคับบัญชาท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งตำแหน่งการเมืองโดยตรง ฉันเห็นว่าควรแยกทหารกับการเมืองนั้นเขาไว้นคนละตอนเห็นจะดีกว่า

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เนื่องจากการบริหารรับผิดชอบพระราชบัญญัตินี้เป็นงานของ ๒ กระทรวง คือ กระทรวงกลาโหมและกระทรวงศึกษาธิการ คือในค่านิยมจิตใจและค่านักการศึกษาโดยเฉพาะอย่างหนึ่ง โดยที่ยุวชนเหล่านี้มุ่งหมายถึงผู้ที่ เป็นนักเรียนซึ่งอยู่ในความอำนวยการของกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนทางทหารรับผิดชอบของกระทรวงกลาโหม เพราะฉะนั้นงานรับผิดชอบ ๒ กระทรวงจึงรวมงานมาให้อยู่ในความรับผิดชอบและรวมอยู่ในความดูแลของท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาของรัฐมนตรีทั้ง ๒ กระทรวง ดังที่ได้เรียนแล้ว

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้เสนอเข้ามา ซึ่งฉันก็ไม่เห็นได้อ่าน แต่มีความสงสัยว่า ลูกเสือและยุวชนนั้น ในหลักการว่า ดูเหมือนว่า จะเอาเด็กเป็นยุวชนตั้งแต่อายุ ๑๔ ปี จึงมีความสงสัยว่าต่ำกว่าอายุ ๑๔ เป็นลูกเสืออยู่นั้นใช่หรือไม่อย่างหนึ่ง และในนี้ไม่มีเครื่องแบบลูกเสือบัญญัติไว้เลย มีแต่เครื่องแบบยุวชนในมาตรา ๑๔ แต่ขอถามว่า เครื่องแต่งกายลูกเสือคงเป็นไปตามเดิม และเครื่องแต่งกายยุวชนคงเป็นไปตามเดิมอย่างที่สงสัยนี้ใช่หรือไม่ เพราะเหตุว่าถ้ามีการเปลี่ยนแปลง เครื่องหมายกันขึ้นก็รู้สึกว่าจะลำบากมาก

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ตามที่ท่านผู้แทนได้มีข้อสงสัยนั้นขอเรียนว่า สำหรับลูกเสือเหล่านั้นท่านจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติเรามีลูกเสือและยุวชน เพราะฉะนั้นลูกเสือคงเป็นอยู่ในรุ่นแต่เดิม แต่จะดี้อายุและ

คือรุ่นขนาดใหญ่จะมีหัวถึงหรือไม่ เพราะเหตุว่าเท่าที่ปฏิบัติอยู่เวลานี้มีนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๔ หลายโรงเรียนที่อยากจะป็นยุวชนก็ป็นไม่ได้โดยไม่มีที่คั่งกองทหารบางไม่มีที่ฝึกหัดบ้าง เช่นนี้ฉันขอใจว่าพระราชบัญญัตินี้เมื่อประกาศใช้แล้วจะมีหัวถึงหรือไม่ เพราะเหตุว่าเคยจกัยังเคือครอนกันอยู่

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : สำหรับกระทรวงศึกษาธิการและทางราชการทหารมีความประสงค์อย่างยิ่งในการที่จะให้มียุวชนทหารขึ้นให้ทั่วพระราชอาณาจักร แต่ว่าเป็นควยที่ยังไม่สามารถจะแพร่หลายไปได้ทั่วถึงเพราะว่ากำลังทหารเจ้าหน้าที่ผู้อบรมไม่เพียงพอ โดยเฉพาะกรณีพิพาทกับอินโดจีนฝรั่งเศสและสงครามคราวนี้ทหารของเราต้องไปทำการรบเป็นจำนวนมาก อนึ่ง กรมยุวชนนั้นก็ทหารใบจัตก็ตั้งเป็นกองพันหลายกองพันเหล่านี้เป็นต้น แต่ว่าถึงนโยบายแล้วจะขยายทั่วไป โดยเฉพาะจังหวัดปราจีนบุรีมีอยู่แล้ว

พล.ต. พัน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : พระราชบัญญัติยุวชนทหารนี้ฉันมีความสงสัยว่าเป็นคน ๒ ประเภท คือประเภท ๑ ลูกเสือ และประเภท ๒ ยุวชน เพราะฉะนั้นเครื่องแบบของคนทั้ง ๒ ประเภทจะเหมือนกันหรือต่างคนต่างไม่เหมือนกันอยู่อย่างเท่า ถ้าเหมือนกันจะต้องตัดใหม่เป็นการสิ้นเปลือง เพราะฉะนั้นอยากทราบขอ้นควย

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ก็ได้เรียนชั้นแฉงแก่ท่านผู้แทนจังหวัดอื่นแล้วว่าแดงตัวก็แดงตัวเหมือนกัน คือใช้เครื่องแบบนักเรียนเวลานี้ ส่วนนี้ก็กันเฉพาะเครื่องหมายหรือจะได้พยายามวางระเบียบในเรื่องเครื่องแดงกายนี้ให้เป็นไปในทางที่ถูก อย่างเช่นสมุทร เสนวกิติให้เป็นไปตามเดิมสัก ๒ ปี เป็นต้น ไม่มีอะไรน่าวิตก เพราะฉะนั้นขอเรียนรับรองว่าในเรื่องเครื่องแดงกายแล้วจะไม่ให้เคือครอนเป็นอันขาด

นายเปี่ยม บุญยะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ฉันอยากทราบว้พระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาตินี้ควบคุมไปถึงผู้หญิงควยหรือเปล่า ตั้งแต่มาตรา ๔ เป็นต้นไป

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : คำว่ายุวชนแห่งชาตินี้หมายถึงยุวนาที่ทุกประเภทควย

ก. สงวน พงษ์พงศ์ (ปราชญ์บุรี) : ฉันขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีอีกสักเล็กน้อย ความที่ฉันทราบแล้ว ๆ มาว่า เมื่อได้มองผลการยูวชนเหล่านี้ขึ้นแล้ว เราไม่โชหหารหัด เราจะใช้ครูซึ่งได้รับการฝึกหัดใหม่เป็นผู้หัดนั้น ฉันเกรงว่าการฝึกวิชาทหารจะหย่อนลงไม่สมความมุ่งหมายนี้ขอหนึ่ง อีกข้อหนึ่งจังหวัดปราชญ์บุรีได้มียูวชนเป็นความจริง แต่ว่ามีโรงเรียนราษฎรที่นครนายก คือโรงเรียนชาลวิธานการ ซึ่งมีจำนวนนักเรียนตั้ง ๕๐๐ คน พวกนั้นอยากจะเป็นยูวชนของชาติ แต่ไม่ได้เป็นฉันจึงเรียนถามว่าโรงเรียนราษฎรซึ่งมีจำนวนนักเรียนมากกว่าโรงเรียนรัฐบาลและไม่ได้เป็นยูวชนนั้นทางการจะช่วยเหลืออย่างไรหรือไม่

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ยินดีที่จะตอบท่านผู้แทนว่า สำหรับในเรื่องการใช้ครูช่วยในการอบรมยูวชนทหารในยามสงครามนั้นเป็นการจำเป็นคงได้เรียนแล้ววานายทหารของเราคิดราชการสงคราม - มาก แต่ว่าในการใช้ครูนี้จะใช้เฉพาะในสิ่งที่ครูสามารถทำได้ ในการอบรมจิตใจและเรื่องกิจการบางอย่างในระยะเบี่ยงการทหารที่ครูสามารถจะสอนได้ เช่นการจัดกำลังเป็นต้น หรือตั้งเช่นเรื่องการป้องกันไอพิษเป็นต้น ซึ่งไม่ใช่ยุทธวิธี ส่วนยุทธวิธีนั้นก็คงใช้นายทหารตามเดิม แต่โดยเฉพาะวิชาทหารเช่นนี้ในโรงเรียนฝึกหัดครูทุกแห่งได้สอนวิชาเหล่านี้วันละ ๓ ชั่วโมงทุกวัน เพราะฉะนั้นครูของเราอยู่ในสภาพที่อาจจะสอนวิชาเช่นนี้ได้ แต่เนื่องจากเราขาดแคลนนายทหารเป็นอันว่าในยามสงครามเราจะปกครองให้อยู่ได้ไม่ไห้หลุดไทรลงไป ส่วนสำหรับจังหวัดปราชญ์บุรีขอเรียนว่า เคยมีการฝึกอยู่ในหน้าที่มณฑลทหารในจังหวัดนั้น แต่ต่อไปนี้กรมเตรียมการทหารจะฝึกหัดเอง และเมื่อรับสอนยูวชนทหารได้แล้วทางกรมเตรียมการทหาร ยินดีจะรับฝึกต่อไป

นายเชียว วิบุลฉกร (สงขลา) : ความที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมานั้น มีบุคคลอีกจำพวกหนึ่ง คือพวกกรรมการลูกเสือที่มีอยู่ในที่นี้จะเป็นกรรมการของยูวชนใดควยหรือไม่

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เป็นได้ เพราะพระราชบัญญัตินี้อนุโลมตามพระราชบัญญัติลูกเสือ

นายเชิыр วิปุลากร (สงขลา) . สภา ฯ นี้ก็จะรู้สึกมีความปิติยินดี ในการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติยุวชนขึ้นมาซึ่งเป็นการยอมรับในพลเมืองของ ชาติ-เป็นพลเมืองดีและรู้จักหน้าที่ของการประกันประเทศ ซึ่งสภา ฯ นี้ก็จะมีความ ปิติยินดีอย่างยิ่งในเจตนาดีของรัฐบาลเช่นนี้ แต่รัฐบาลรวมองค์การยุวชนและลูกเสือ เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียว ฉะนั้นก็มีความสงสัยอยู่ องค์การของลูกเสือนั้นตามกำเนิด แล้วจะเห็นได้ว่าเป็นองค์การระหว่างชาติ ส่วนองค์การยุวชนนั้นเป็นองค์การซึ่งแต่ละ ประเทศได้จัดทำขึ้นและวัตถุประสงค์ก็ผิดแผกแตกต่างกัน เมื่อรัฐบาลจะไปรวมองค์ การทั้งสองเข้าแล้ว ในส่วนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ขององค์การทั้งสองจะขัดกันอย่างไร หรือไม่ นี่เป็นสิ่งที่สงสัย และเรามีข้อผูกพันระหว่างชาติในขณะนี้อย่างไรบ้าง - หรือไม่ ในส่วนที่เกี่ยวกับลูกเสือ สำหรับระเบียบแบบแผนวิธีการจัดตั้งองค์การยุวชน ขึ้นเท่าที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาซึ่งความจริงนั้นเองก็ยังไม่ได้อ่านว่าจะมี สมรรถภาพอย่างไรหรือไม่ นั่นก็แล้วแต่การบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ ซึ่งฉันเองก็ไม่ได้อ่าน แต่ก็เชื่อได้ว่าในขั้นนี้คงจะดีเป็นแน่ แต่อย่างไรก็ดีการจัดองค์การยุวชนใน หลาย ๆ ประเทศซึ่งได้จัดทำมานั้นบางประเทศก็ได้ผลดีและบางประเทศก็ไม่ได้อผลดีเท่าไรนัก จึงใคร่ขอทราบว่าการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมารัฐบาล ได้เคยคำนึงถึงการฝึกหัดอบรมแห่งองค์การยุวชนของนานาชาติซึ่งได้ปฏิบัติการอยู่ใน- คางประเทศนั้นอย่างไรหรือไม่ และรัฐบาลได้คำนึงถึงประเทศที่จัดระเบียบการยุวชน นี้ดี เป็นแบบอย่างหรือนำมา เป็นเครื่องประกอบการพิจารณาพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ฉะนั้นถ้าได้คำนึงแล้วรัฐบาลได้คำนึงถึงการจัดระเบียบยุวชนของประเทศได้มาเป็น- การประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ . ขอขอบคุณ ท่านสมาชิกผู้เห็นอกเห็นใจ สำหรับในเรื่องพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติตามที่ท่านมีความสนใจในเรื่องลูกเสือว่ามีหลักการเกี่ยวกับนานาชาติ และยุวชนทหารเป็นเรื่อง เกี่ยวข้องกันภายในของชาติเราโดยเฉพาะนั้น ขอเรียนว่า สำหรับนโยบายของ รัฐบาลโดยเฉพาะในยามสงคราม คงในหลักการข้อที่ ๒ คือว่าอยากจะให้ร่วมมือ ร่วมใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความรู้สึกว่าลูกเสือนั้นยุวชนนั้นจะไม่ให้มี การรวม

กันไว้เพื่อใหม่สมรรถภาพและมีความปึกแผ่นมั่นคง ในยามสงครามนี้ อีกประการ
 หนึ่งสำหรับในทางที่เกี่ยวของกับนานาชาตินั้น ในยามสงครามนี้ทางรัฐบาลก็รู้สึกหวั่น
 โยถึงความเป็นอยู่ของชาติมากที่สุด ก่อนที่จะเสนอก็คำนี้ถึงความเป็นอยู่ของนา
 ชาติ แต่ว่าเราต้ององค์การนี้ขึ้นแล้วจะประสานงานกับนานาชาติได้ เช่นนี้ก็ยอมจะทำได้
 แต่ในยามสงครามนี้จะปล่อยเช่นเดิมนั้นไม่เป็นการเหมาะสม และในส่วนตัวของฉันท
 เองก็ไม่มีเวลาจะไปดูการชุมนุมมาหลายประเทศ ทั้งที่มีลักษณะปกครองต่าง ๆ กัน
 และเวลาเห็นมาแล้วว่าเขามุงรวมกำลัง เขามาทุกคานทุกมุมเพื่อเป็นปึกแผ่นแน่นหนา
 ทั้งเรที่เคยไป คือในประเทศเยอรมันนี้ ประเทศอิตาลี ประเทศสวีเดน ประ
 เทศเดนมาร์ก ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ และประเทศรัสเซียก็เคยดู ในที่นี้เคยดู
 รู้สึกว่าในหลักการทั่วไปในเวลานี้ ความแปรผัน ความคลี่คลายขยายตัวของนา
 ชาติก็มาคิดถึงตัวเองมากกว่าอย่างอื่น แต่ในเรื่องประสานสามัคคีระหว่างเด็กนา
 ชาติเราก็ไม่หึง เพราะฉะนั้นหลักการในเวลานี้ก็เพื่อประโยชน์อย่างยิ่งเพื่อประเทศ
 ชาติในภาวะสงครามนี้

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ร่างพระราชบัญญัติยุวชน
 แห่งชาติที่รัฐบาลเสนอเข้ามา ถ้าพิจารณาถึงเจตนาคือของรัฐบาลที่เสนอร่างพระราช
 บัญญัตินี้เข้ามาพร้อมกับคำสั่งของท่านนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่ง
 เป็นเจ้ากรมยุวชนแล้ว จะเห็นว่ถึงสมประสงค์การลูกเสือจะยังอยู่ก็ตาม แต่ความมุ่ง
 หมายอันใหญ่ยิ่งก็เพื่อรวมองค์การเข้าด้วยกัน ที่นี้ตามที่ท่านผู้แทนขอนแก่นก็อธิบาย
 เมื่อกล่าวองค์การลูกเสือกับองค์การยุวชนนั้นมีกำเนิดและวัตถุประสงค์ต่างกัน ฉันทก็รู้สึก
 เกิดสงสัยขึ้นมา คือ องค์การลูกเสือเกิดขึ้นโดยพระมงกุฎเกล้าฯ ทรงตั้งขึ้น ที่มี
 ลูกเสือขึ้นนั้นก็ยอมเป็นที่ทราบกันทั่วไปในหลักใหญ่มีอยู่ว่า ต้องการให้เด็กได้รับการ
 ศึกษาและเห็นอกเห็นใจกันในระหว่างชาติดังกับมีการลูกเสือระหว่างชาติขึ้น แต่ใน
 เรื่องยุวชนนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นที่หลังวัตถุประสงค์ของลูกเสือ วัตถุประสงค์ของยุวชน
 กับลูกเสือนั้นไปคนละคาน ที่นี้เมื่อเรามาพร้อมกันเช่นนี้ขึ้น เราเห็นได้ว่าเพื่อประสงค์
 รวมจิตใจ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่อย่าลืมถึงหลักที่กำเนิดอย่างหนึ่งวัตถุประสงค์
 อย่างหนึ่ง ใน ๒ อย่างนี้ถ้าหากว่ารวมกันขึ้นแล้วจะมีอุปสรรคเกิดขึ้นหรือไม่ ในขณะนี้

แม้ว่ารัฐสภาได้รับรองแล้วว่าเราทำไปก็ด้วยเจตนาดี แต่ว่าการทำเป็นลูกเสือและ
ยุวชนมีที่มาต่างกัน ฉะนั้นสงสัยว่าองค์การต่าง ๆ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ดำเนินการ
ในขณะนี้จะมีอะไรบ้าง เราพร้อมที่จะดำเนินการตามกฎหมายนี้หรือไม่

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ความที่
ท่านผู้แทนได้มีข้อข้องใจอีกนั้นก็ใ้เรียนชี้แจงกับท่านผู้แทนคนก่อนแล้วว่า สำหรับ
ลูกเสือ นั้นตั้งขึ้นในระยะสมัยอันดิคกัมในยามปัจจุบัน เป็นเรื่องที่ตั้งมาแล้วหลายสิบปี-
เวลานี้โลกแปรรูปไป ในยามนี้เราคงรักตัวเราก่อนเป็นธรรมดา การที่เอาลูกเสือ
ยังมีเหลืออยู่นั้นขอเรียนด้วยความจริงใจว่า ก็เพื่อเคารพสักการทอพระมงกุฎเกล้า ฯ
เป็นปฐมทรงให้กำเนิด แต่ในหลักการเราไม่มีข้อคิดถึงอย่างอื่น คิดถึงประโยชน์อัน
ยิ่งใหญ่ของชาติในยามสงครามนี้และพร้อมที่จะปฏิบัติได้ ไม่มีอะไรที่ขัดข้องเรียนให้
ทราบไว้ด้วย

นายเปี่ยม บุญะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : ไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนน้อย

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการ ส่งกรรมาธิการสามัญหรือ

วิสามัญ

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอส่ง
กรรมาธิการสามัญ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลขอส่งกรรมาธิการสามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ แปรญัตติภายในวันนี้

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอแปร

ผู้ตีภายใน ๑ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ รัฐบาลขอแปรผู้ตีภายใน ๑ วัน เป็นอันว่าส่งกรมมา
ธิการสามัญผู้คนที่ ๒ แปรผู้ตีภายใน ๑ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถือว่าที่ประชุมนี้
อนุมัติ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติจักระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๕)
พหุศักราช ๒๔๔๖ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติจักระเบียบราชการ

กระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๕)

พหุศักราช ๒๔๔๖

หลักการ

จัดตั้งกรมเตรียมการทหารขึ้น

เหตุผล

เนื่องด้วยกิจการยุวชนทหารได้เจริญขึ้นเป็นปีกแฉ่นมั่นคง และสมควรที่จะได้
ขยายกิจการให้กว้างขวางยิ่งขึ้นอีก จึงจำเป็นต้องยกฐานะกรมยุวชนทหารยกขึ้นเป็น
กรมเตรียมการทหาร ขึ้นตรงกับกระทรวงกลาโหมต่อไป.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติ

จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๔๘๖

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ
กระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๔. ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้ง
สุดท้ายโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวง-
กลาโหม พุทธศักราช ๒๔๗๗ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้อนุมัติแล้ว

"๔. กรมเตรียมการทหาร"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติจัด
ระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๔๗๗

"มาตรา ๕ จัตวา กรมเตรียมการทหาร มีเจ้ากรมเตรียมการทหารเป็น

ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ"

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้.

.....

.....

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เมื่อ
ร่างพระราชบัญญัติยุวชนแห่งชาติได้ผ่านไปในวาระที่ ๑ แล้ว ทางรัฐบาลก็ขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช
๒๔๘๖ โดยมีหลักการเพื่อกังกรมเตรียมการทหารขึ้น เหตุผลก็คือเนื่องด้วยกิจการ
ยุวชนทหารได้เจริญขึ้นเป็นปึกแผ่นมั่นคง และสมควรที่จะได้ขยายกิจการให้กว้าง
ขวางยิ่งขึ้นอีก จึงจำเป็นต้องส่งเสริมยกฐานะกรมยุวชนทหารยกขึ้นเป็นกรมเตรียม
การทหารขึ้นตรงต่อกองทัพบก ในเหตุผลนี้ก็ขอเรียนชี้แจงว่า ในตัวเด็กของเขานั้น
ก็คงเรียกว่ายุวชน หรือเรียกว่าลูกเสือรวมกันเรียกว่ายุวชนแห่งชาติ แต่ว่าในด้าน
การทหาร สำหรับในการอบรมและฝึกในการทหารโดยตรงนั้น ความจริงที่เรียกว่า
ยุวชนทหารนั้นก็ดูจะไม่เหมาะสม และในต่างประเทศโดยมากเขาก็ใช้คำว่า "เตรียม
การทหาร" เพราะกิจการของเราที่จัดทำอยู่นี้ รากฐานของเขาก็เป็นเตรียมการ
ในอนาคต เพราะฉะนั้นเพื่อให้เหมาะสมกับการปฏิบัติจึงขอให้ชื่อเป็นเตรียมการทหาร
ดังที่ได้เสนอมานี้ หวังว่าสภา ฯ นี้คงจะพิจารณาด้วยดี

ไม่มีผู้คัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้คัดค้าน ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่าที่
ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการชุดไทย

พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอ
ประธานเสนอกรรมาธิการชุดเดียวกันกับที่มาแล้วเมื่อครั้ง และกำหนดแปรญัตติภายใน

ใน ๑ วัน

ประธานสภา ฯ : สงคพระกรรมาธิการชุดเดียวกันกับที่ตั้ง เมื่อคืน แป
ญัตติภายใน ๑ วันเช่นเดียวกัน
ไม่มีผู้คัดค้าน

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : นอกจาก
นี้พระราชบัญญัติที่ท่านผู้แทนได้เสนอไว้คือ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับควบคุมศา
อาคารในภาวะคับขัน ซึ่งทางรัฐบาลได้รับไว้แล้วว่าจะได้เสนอมานี้ทันในสมัยประชุม
นี้และเนื่องจากจะปิดประชุมในวันที่ ๒๑ นี้แล้วเพราะฉะนั้นจึงขอให้ประชุมในวันเสาร์
เวลาเดียวกันเพื่อที่จะได้พิจารณาพระราชบัญญัติควบคุมศาอาคาร และตั้งใจ
ว่าจะได้พิจารณาให้รวดเร็วก่อน เพราะฉะนั้นสมาชิกผู้สนใจก็ขอได้เตรียมในเรื่องนั้น
มาในวันนั้นด้วย

ประธานสภา ฯ : หมายความว่าวันที่ ๒๑ คงมีการประชุม

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : วันที่ ๒๑

ไม่มี

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : แล้วร่างพระราชบัญญัติที่จะเสนอมานี้
นั้น รัฐบาลจะแจกให้สมาชิกทราบได้เมื่อไร

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : จะแจก
ให้ได้ อย่างช้าพุงนี้

ประธานสภา ฯ : ถ้าที่ประชุมนี้ไม่ขัดข้องก็ถือว่าเพิ่มวันประชุมขึ้นอีก ๑ วัน
คือวันเสาร์ ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เสถียร เจตสมมา
เชียร วิปุลากร
ประจวบ มหาจันทร์
บุญศรี จันทนชาติ
ม.ล. ค่อย ชุมสาย
เปี่ยม มุขะโชติ

ผู้ตรวจรายงาน

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ดิน จุฑะรพ
สุรินทร์ สิวลากร
สุพันธ์ ชาวลักษณ์ลิขิต
เล็ก จารุณี
ศิริ มนต์ไตรเวศย์

ตรวจแล้ว ๑๒ ส.ค. ๔๗

เจริญ ปัทโร
รักษาการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พลเรือตรี กระแส ประวาทะนาวิณ ศรีบุญทศเสนี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร